

pentagrammi

Lectorium Rosicrucianum

Sadonkorjuutyöhön valmistautumisesta

Ruusu ei kysy miksi

Graal ja hevonen

Mitä pelko on

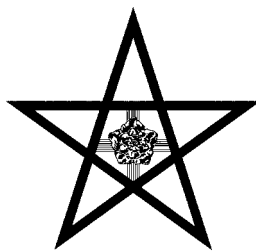
”Minulla ei ole sielua”, hän sanoi...

Seitsemän oivallusta henkiselle polulle

Ahura Mazda, syntymätön luoja

2013

NUMERO 3

Lectorium Rosicrucianumin, Kultaisen Ruusuristin Kansain- välisen Koulun Aikakauslehti

Pentagrammi -lehden tarkoituksena on kiinnittää lukijoiden huomio uuteen aikaan, joka nyt on ihmiskunnan kehityksessä koittanut.

Pentagrammi on kaikkina aikoina ollut uudestisyntyneen ihmisen, uuden ihmisen symboli. Se on myös symboli kaikkeudesta ja sen ikuisesta syntymisestä, jossa toteutuu jumalallinen suunnitelma. Symbolilla on arvonsa kuitenkin vain silloin kun se rohkaisee toteuttamiseen. Ihminen, joka toteuttaa Pentagrammia mikrokosmoksessaan, omassa pienoismaailmassaan, on transfigurismin polulla. **Pentagrammi** kutsuu lukijaa toteuttamaan itsessään tämän henkisen vallankumouksen.

Yhteystiedot

Lectorium Rosicrucianum

PL 55

40701 Jyväskylä

sähköposti: pentagrammi@kultainenruusuristi.fi

kotisivu: www.kultainenruusuristi.fi

pankkiyhteys: hsop 568000-2221178

pentagrammi

13. vuosikerta numero 3 2013

Maailman kuvia Katso! Moderni ihminen seisoo maailman markkinoilla. Jokin liikehtimisestä hämmentää häntä yhä, kuva, tuoksu, muisto, mutta suunta on epävakaa. On olemassa pelon maailmankuva, onko se myös hänen? Ei, pysyköön pelko kaukana. On olemassa talouden maailmankuva ja sotilaallinen maailmankuva. Iskuja, kauhua, väkivaltaa, terrorismia – onko siinä hänen maailmansa? Minkä ratkaisun sellainen antaisi?

Entä raha, on myös rahan maailma – onko se hänen? Tietääkö hän, että kaikki oleva on moninkertaisesti pahempaa kuin minkä hän tiedostaa? Niin, on myös ympäristötietoisuuden ja ekologisuuden maailma, joka vilisee kiinnostuksenkohteita. Kasvien hiljainen maailma on kuitenkin häneltä evätty, ja siten hän ei ole muuta kuin vaurioittanut sitä vakavasti. On myös värikylläinen, puhdas eläinten maailman, mutta puhtaus on evätty ihmiseltä. Ihminen saastuttaa kaiken, mihin hän koskee. Hän yrittää toimia oikein, mutta hänen yrityksensä pitävät häntä pilkkanaan ja paljastavat hänen aikomustensa laimeuden. On tekojen maailma, ja hän tahtoi tehdä merkittäviä tekoja, mutta häneltä puuttuu todellinen tieto. Tämän päivän aikaansaannokset vaikuttavat seuraavana päivän valjetessa käsittämättömiltä ja usein vääriltä.

Jotkut väittävät, ettei ole korkeampaa uskontoa kuin totuus – mutta mikä on totuus? Jotkut uskovat: "Jeesus pelastaa." "Ei Jumala vaan Allah; hän on täydellinen", sanovat toiset. Ja maailman markkinoilla seisova jatkaa etsintäänsä. Hän katsoo, mutta mitä hän pystyy näkemään? Näkeekö hän lihavaatteen tuolle puolelle? Näkeekö hän, millainen maailma on? Kuinka monta maailmaa on? Haluaako hän nähdä?

En tiedä. On vain yksi sisäinen olento, jossa kohtaan hänet. Katson, havainnoin, katson häntä silmiin ja tunnistan. Nyökään. Minä olen niin kuin hän. Ja aina jaksaa odottaa tuo Ainoa, armollinen, ääretön.

Zhang Xiaogang, Punainen luumupuu, öljy kan-kaalle, 2011,

todellinen näkeminen

sadonkorjuutyöhön valmistautumisesta
3

maailman kuvia 8-9, 16-17, 30-31,
44-45, 50

ohje jokaiseen päivään

ruusu ei kysy miksi **10**

graal ja hevonen **18**

punainen ruusu **26**

"Minulla ei ole sielua...", hän sanoi

"sinulla ei ole vain yhtä sielua vaan
kaksi" **27**

ajan seitsemän kulkua **32**

sielun tie pelon tuolla puolen **37**

**seitsemän oivallusta henkiselle
polulle** **46**

ahura mazda **52**

sadonkorjuutyöhön valmistautumisesta

J. van Rijckenborgh

Ajan valtakunnassa Gnosis ilmentyy ja toimii kausittaisesti. Lähemmässä tarkastelussa voidaan huomata, ettei Gnosis koskaan hylkää maailmaa ja ihmiskuntaa. Eri aikoina ilmennys ja vaikuttaminen vaihtelevat ihmiskunnan suunnan ja käytöksen mukaan. Kun muistamme, että ihmiskunnan sieluntila, sen aiheuttama tietoisuudentila sekä reaktiokyky muuttuvat perusteellisesti pari kertaa vuosisadassa, ymmärrämme, kuinka tarpeellista tämä on.

Magneettisten virtausten pyörimisliikkeen jaksottaisuus aiheuttaa huomattavia muutoksia, ja sen seurauksena planeettamme siirtyy yhä uudelleen entisestä poikkeavaan magneettikenttään. Mineraalien, kasvien, eläinten ja ihmisten luonnollisen tilan on pakko reagoida siirtymiseen, koska jokainen luotu elää hengittämällä magneettisesti. Maailmankaikkeus on toisistaan riippuvaisen ja yhteistoimintaa harjoittavien, vaihtelevankokoisten aurinkokuntien kokonaisuus. Magneettiset virtaukset ohjaavat koko tätä valtavaa organismia, joka koostuu ikään kuin suurista ja pienistä käsistä, jotka ohjaavat

*Jan van Rijckenborgh ja Catharose de Petri lu-
keutuivat Kultaisen Ruusuristin Hengenkoulun
perustajiin, jotka selvittivät oppilailleen vapau-
tumispolkua monin eri tavoin eläen itse sen
käytäntöönpanon esimerkkeinä. He hyödynsivät
monia universaalien opetusten alkuperäistekstejä*

Sadonkorjuuta Intiassa. Yann, kuva julk. commons.wikimedia.org:n luvalla

”Kaikki hävinnyt palaa taas: kaikki palaava on ollut olemassa meitä edeltäneillä aikakausilla.”

monimutkaisena rakenteena ihmiskunnan kulkua, sen menemisiä ja tulemisia. On selvää, että Gnosiksen palvelijoiden tulee korjata sadokseen käytännön tuloksia etsimällä kadonneita sieluja ja kannustamalla niitä uudestisyntymään, ja heidän on tehtävässään otettava huomioon magneettiset energiat ja virtaukset. Jokainen magneettikenttä, jossa ihminen jollakin hetkellä hengittää, aiheuttaa suuria muutoksia hänen persoonallisuudelleen. Ensinnäkin sielunkeskus muuttuu ja siten minän kolme ominaisuutta – kaipausta, tahtoa ja ajattelu – muuttuvat ja muokkaavat kyseisen ihmisen toimintaa.

Kun planeettamme siirtyy toiseen magneettiseen vaikutussfääriin, kaikki rodut, kansallisuudet ja yksilöt reagoivat. Aluksi seuraa erittäin kaaottinen vaihe, jonka jälkeen ihmiset löytävät tapahtumien ja reaktioiden ryöpystä jonkinlaista johdonmukaisuutta. Ihmiskarja on viety uudelle laitumelle, ja aluksi esiintyy muutosvastaisuutta. Toisaalta esiintyy riitelyä, toisaalta pioneeritoimintaa. Kaikki tämä purkautuu kulttuuriin ja elämään. Kirjallisesti ja filosofisesti lahjakaimmat kirjoittavat paksuja teoksia vanhanaikaisesta järjestelmästä, joka on aika hylätty, ja uudesta, joka odottaa ihmiskunnan hyväksyntää. Todellisuudessa keneltäkään ei kysytä mitään eikä ketään kutsuta mihinkään, sillä uusi tilanne on jo totta ja muuttaa kaikkien yksilöiden olemassaolontilan

perinpohjaisesti.

Maailmanhistoriaa tutkiessamme törmäämme toistuvasti samaan hässäkkään ja kuohtaan laidunmaiden vaihtuessa. Yhä uudelleen kaikki koetaan uutena, vaikka se ei sitä ole! ”Kaikki hävinnyt palaa taas: kaikki palaava on ollut olemassa meitä edeltäneillä aikakausilla.” Me kaikki tunnemme tämän toteamuksen Saarnaajan kirjasta.

Tämän pohjalta voimme hahmottaa Gnosiksen palvelijoiden maailmanlaajuista toimintaa. Kuten kerroimme, sielun ja sitä kautta myös tietoisuuden muuttuminen johtuu väistämättömistä, jaksottaisista magneettikentän voimakkuuden muutoksista. Muun muassa mentaliteettimme olemassaolo ja toiminta muuttuvat lähes päivittäin siihen asti, kunnes sielu on täysin kykenevä kohoamaan Gnosikseen. Luonnonsielun ja sen synnyttämän minän omaksumiskyky on altis ylä- ja alamäille, aiemmin mainitsemistamme syistä. Joskus käy niin, että Gnosis häviää jonkun elämästä, niin että hän kerta kaikkiaan unohtaa tämän pelastavan voiman. Mistä se johtuu?

Gnosis ja sen armonvirta pysyvät ennallaan, vain ihminen muuttuu magneettisten vaikutusten alaisuudessa. Gnosikseksi kutsumamme on toisen maailmankaikkeuden – Raamatun Jumalan valtakunnan – magneettista säteilyntäyteyttä, joka ei ole peräisin tästä luonnosta. Meidän tulee erottaa kaksi mag-

neettista järjestelmää, joista kummallakin on oma kiertoprosessinsa: Gnosiksen kiertoprosessi ja meidän luontomme kiertoprosessi. Näiden kahden välisessä suhteessa esiintyy hetkiä, jolloin toisen järjestelmän yksilöt tai voimat pystyvät manifestoitumaan toisen järjestelmän yksilöille ja voimille. Silloin etsijä pystyy lähestymään Gnosista, tarttumaan siihen ja astumaan sen todellisuuteen transfiguroitumalla. Ellei etsijä hyödynnä tätä mahdollisuutta, hän menettää sen, kun magneettiset säteilyt alkavat vetäytyä jälleen pois.

Tutkiessamme historiaa tämän johdannon avulla voimme huomata, että 1100–1200-luvuilla esiintyi massiivinen gnostinen henkiinherääminen. Se oli ollut olemassa jo kristillisen ajan alusta, ja tuotettuaan monituhatpäisen sadon se päättyi. Gnosiksen klassinen vastustaja turvautui lukemattomiin verilöylyihin, jotka toteutettiin niin laajamittaisesti ja karmivalla tavalla, ettemme pysty kuvittelemaan niiden todellisuutta. Se ei kuitenkaan sammuttanut gnostista tulta. Kun uuden Valon tulinen soihtu oli onnistuttu tukahduttamaan jollakin seudulla, se syttyi samalla hetkellä jossakin muualla ja roihahhti uudelleen alkupisteessäänkin muutaman vuoden päästä. Ei pidä luulla, että paavi Innocentius III:n ja hänen kannattajiensa kataareja vastaan lietsomat verilöylyt olisivat lakkautaneet Gnosiksen työn maailmassa.

Täysin toiset syyt johtivat gnostisen työn lepovaiheeseen. Tämän luonnon kaikki magneettiset aionit valmistautuivat nimitäin parhaillaan johdattamaan ihmiskuntaa uuteen pohjapisteeseen, tiivistetyn yksilöllisyyden nadiiriin, roturuumiin tihentymiseen ja äärimmäiseen materianpalvontaan. Lukija ehkä tietääkin, mitä seurauksia tällä alaspäin vievällä kehityslinjalla on ollut aineen sfäärissä ja peilisfäärissä aina tähän päivään saakka. Gnostisen impulssin oli edellä mainityista syistä keskeytettävä toimintansa, eihän se voinut laskeutua syvemmälle kuin se jo oli tehnyt. Piti jäädä odottamaan suotuisampia aikoja, jotka väistämättä koittaisivat. Keskiajan lopulla alkanut pohjapisteeseen meno on nyt toteutettu, joten voimme arvuutella, mitä seuraavaksi tapahtuu. Ruusuristin Koulun mukaan ihmiskunta jakautuu kahteen ryhmään:

Uusi sähkömagneettinen impulssi vetää puoleensa suuria laumaihminen joukkoja tieteiden ja niihin liittyvien alojen ohjauksessa. Tämä uusi nadiiri merkitsee ehdotonta loppua, samantapaista kuin Atlantiksella. Toinen osa ihmiskunnasta kääntyy aktiivisesti Gnosiksen puoleen ja menestyy, mikäli se reagoi ”hora est” –kutsuun ja käyttää hyvin jäljellä olevaa aikaa.

Nyt voidaan kysyä, mistä jälkimmäinen osa on peräisin, miten se on saanut alkunsa ja mikä sitä odottaa tulevaisuudessa. Itse

Salaseurojen luonteen, opetusten, käytöksen yms. tutkiminen on epäolennaista; sen sijaan tulee tutkia niiden käyttövoimana olevaa, taustalla vaikuttavaa voimaa

kunkin tulisi vastataksaan tietää, kuuluuko hänkin tuohon osaan, ja jos kuuluu, mikä hänen paikkansa siinä on. Tieto on välttämätön, koska se kertoo meille, mitä meidän tulee tehdä kohotaksemme ja estääksemme jälkeen jäämisen.

Kataarien murhenäytelmän jälkeen veljiä ja sisaria hajaantui eri puolille Eurooppaa. Oli aika, jolloin ei ollut maata eikä aluetta, jossa heitä ei olisi ollut. He luopuivat kaikesta entisestä, perinteistä ja tuttuja gnostisia menetelmiä noudattaneesta toiminnastaan ja omaksuivat kutsunsa mukaisesti täysin uusia menetelmiä.

He alkoivat ensimmäiseksi kehittää nk. yksilöllisen kohdentamisen metodia. Jokainen veli ja sisar valitsi pitkän etsinnän ja huolellisen harkinnan pohjalta itselleen oppilaan. Jos oppilas osoittautui soveliaaksi, hän vastaanotti vuorollaan tehtävän löytää uusi oppilas. Tällä metodilla taottiin vahva veljes- ja sisarketju, joka levittäytyi kaikkialle Eurooppaan. He toimivat äärimmäisen salaisesti, profaanin ammatinharjoittajan valepuvun turvin. Tästä veljestöstä tuli ja se on edelleen nykyaikaisen gnostilaisuuden perusta.

Myöhemminä vuosisatoina siitä on puhuttu ja fantisoitu paljon, mutta kukaan siihen kuulumaton ei todellisuudessa tunne sitä. Tietävät vaikenivat. Ainoa autenttinen informaatio, joka meille on annettu tästä ensimmäisestä

piiristä, on Famassa ja Confessio Fraternitatisissa.

Toinen vaihe saatettiin nyt käynnistää. Renessanssi oli alkanut, reformaatio oli valanut uudet perustat. Näissä olosuhteissa Eurooppaan rantautui tulvimalla salaseuroja. Salaseurojen luonteen, opetusten, käytöksen yms. tutkiminen on epäolennaista; sen sijaan tulee tutkia niiden käyttövoimana olevaa, taustalla vaikuttavaa voimaa.

Niiden takana seisoivat mainitsemamme veljeskuntaketju, joka aiheutti sopivaksi arvioimallaan hetkellä tietynlaisten yhteisöjen pulpahtamisen kaikkiin maihin. Näin se halusi auttaa yleisen mielipiteen kartoittamisessa ja edistää etsintä- ja kokeilumahdollisuuksia uudistuneissa olosuhteissa.

Yhteisöjä syntyi joka makuun. On perusteltua todeta, että koko Euroopan väestö joutui psykologiseen testiin. Kun testi oli suoritettu ja uusi reaktiokykyinen voima oli vakiinutettu, veljeskuntaketju kirvoitti otteensa kaikista salaseuroista. Jotkut niistä hajosivat heti, toiset jäivät kytemään joksikin aikaa Gnosoksen vastustajien kaapattua niiden tyhjätkuoret omiin tarkoituksiinsa.

Kun historiallis-materialistiset kehitykset olivat saavuttaneet entistä syvemmän nadiirin ja yleinen psykologinen testi oli suoritettu, Isä-loosi, näkymätön keskus, josta kosminen impulssi levittäytyy maailmaan, päätti ottaa palvelukseensa kolme suurta impulssia.

Nämä kolme impulssia poikkeavat toisistaan, mutta niillä on yhteinen tavoite: opastaa ihmiskunta – josta nykyajan Hengenkoulun oli määrä nousta esiin Gnosiksen selvästi uudestisyntyneenä impulssina – ennalta määrättyyn nadiiriin entistä vauhdikkaammin ja täysin entisestä poikkeavalla tavalla. Nämä kolme impulssia ovat: vapaamuurarit, teosofia ja antroposofia muutamane ala- ja sivujuonteineen.

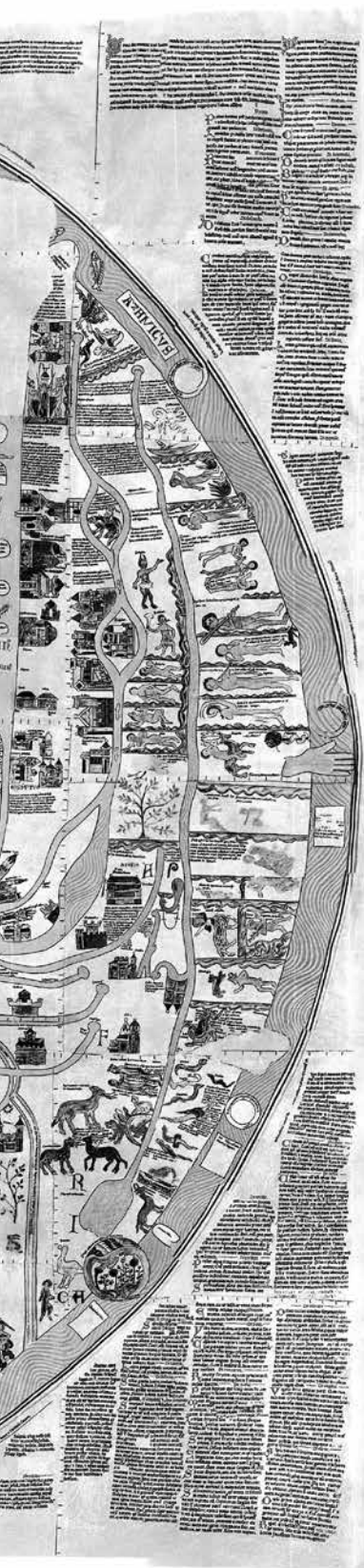
Nämä kolme liikettä lepäsivät itäisestä viisaudesta johdetulla perustalla, ja niihin voitiin liimata niiden syntyperää määrittelevä etiketti, kuten Raamattu, buddhalaisuus, hindulaisuus jne., samalla kun taustalla kätkössä ikaikainen universaali Gnosis levitti loistettaan niille, jotka pystyivät sen näkemään. Universaalien säteiden ohjauksessa nämä liikkeet sulauttivat itseensä ihanteita, joissa dialektinen ihmiskunta oli kiinni, kuten humanismi, kulttuurifilosofia, okkultismi ja yleiset kulttuuripyrkimykset. Kaksi vastakaissauntaista pyrkimystä sekoitettiin toisiinsa: universaalinen ja tästä luonnosta tuleva. On selvää, että ennen pitkää ihmisen dialektinen puoli tulisi juuttumaan johonkin näistä kolmesta liikkeestä ja että käsiin jäisi pelkkiä säpäleitä. Jäljelle jäisi lopulta vain yksi ydin, universaalinen puoli. Tällaisen tuskallisen mutta arvokkaan omakohtaisen kokemuksen jälkeen käyttöön saataisiin jälleen hedelmällinen perusta uudelle gnostiselle liikkeelle

Euroopassa, uudelle gnostiselle valtakunnalle, siitä huolimatta, että roturuumis olisi nyt entistä tiheämpi.

Kolme liikettä raivaa tietä nykyaikaiselle Hengenkoululle, joka kieltää täysin dialektisen pyrkimyksen ja vapauttaa jälleen universaalien Gnosiksen ajassa. Impulssit toimivat tähän tapaan. Aikaa on kiihdytetty ja kiihdytetään, jotta pelto kypsytettäisiin sadonkorjuukuntoon!

Euroopan uusgnostinen valtakunta on perustettu. Sen veljeskunta kutsuu kaikki ”magneettikenttään”, joka on valmistettu kohotamaan ihmisen uuteen tietoisuudentilaan, joka suojaa hänet kaikilta uhilta. ☼

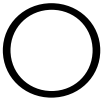

Maailmankuvat peilaavat ihmisen ymmärrystä ja ajattelua. Eräs vanhimmista maailmankuvista on tämä vanhaan tietoon pohjautuva Ebsdorf-kartta 1200-luvulta. Se esittää tuolloin tunnettua maailmaa keskipisteenään Jerusalemin ja päänään Kristus, jonka vieressä on itään sijoitettu paratiisi: ”Ja Herra Jumala istutti puutarhan itään.”

ruusu ei kysy miksi

Buddhalaisuudessa ihmisen tehtävänä on kulkea kahdeksankertainen polku hyvään loppuun saakka. Sen toteuttanut ymmärtää mitä on olla buddha. Kultaisen Ruusuristin Koulussa oppilaat kulkevat gnostisen enduran polkua. Kumpikin polku ohjeistaa ihmisen jokaista päivää, kun hän kaipaa henkistä kohoamista eikä pelkkää teoretisointia. Opetuksia opiskellaan ja niitä sovelletaan käyttäytymiseen ja elämänasenteeseen.

ppia käytäntöön soveltavasta oppilaasta tulee boddhisattva, joka todennäköisesti ymmärtää, mitä on olla buddha sekä saavuttaa korkeimman tavoitteensa nirvanan. Samoin Ruusuristin oppilas haluaa kutoa kultaisen hääpukunsa, joka on sielun ja Hengen yhteensulautumisen symboli *Kristian Ruusuristin alkemiallisissa hääissä*.

Sekä kahdeksankertaisen polun että enduran polun kulkemisen mahdollistaa ihmissydämessä oleva kohtauspaikka, joka ”kutsuu” ja kannustaa oppilasta. Ruusuristiläiset nimitävät kohtauspaikkaa runollisesti ruusunpuksi, buddhalaiset lootukseksi. Ruusun tai lootuksen äänen kuuntelu ja totteleminen muuttaa sellaisten ihmisten käytöksen ja elämänasenteen, jotka tosissaan haluavat kulkea polun. Heidän muuttumisensa on kiistatonta. He asettavat etusijalle ”maailman ja ihmiskunnan palvelemisen”.

Mitä buddhalaisuuden kukka näyttää meille? Kaksiulotteisessa tarkastelussa se muodostaa kolmion, jonka kanta on laaja ja huippuna on piste. Lootuksen seitsenkertaisen kehityksen vertauskuvana käytetään kahdentoista kukan muodostamaa seitsemää kehää. Kehitys alkaa tutussa vastakohtien maailmassa, jossa vallitsee alituinen heiluriliike, joka polkua ylöspäin kuljettaessa kuitenkin vaimenee: huipulla on tyyni ja liikkumaton piste. Tämän liikkumattoman pisteen varassa

kukoistaa ylöspäin avautunut lootus. Kahdeksannessa vaiheessa se toimii yhteytenä Kaikkeuteen, Valoon, ja symboloi Buddhan valaistuneisuutta.

Kukan perustana on kolminkertainen neliö, jonka päällä on kolme ympyrää, Ensin näkyy kolme neliötä. Neliölle voidaan rakentaa alhaalta ylöspäin. Neliöt symboloivat fyysistä, mentaalista ja henkistä maailmaa. Ympyrällä ei ole alkua eikä loppua, se toisin sanoen edustaa sydämen, pään ja käten pysyvää muutosta, kehitystä ja uudistusta.

- Sydän tunnistaa henkisen tehtävän, uskoo siihen ja liittyy siihen.
- Pää ymmärtää ja selittää mielensä avulla perustelut polun kulkemiselle ja tiedostaa mikä haittaa ja mikä edistää kulkemista.
- Kädet symboloivat energiaa joka saa ilmaisunsa päivittäisessä mietiskelyssä ja harkinnassa, vanhan luonnon päivittäisessä kuolemisessa, jolloin uusi luonto elävoityy (syntyy) todennettavaa elämäntapaa sovellettaessa, ts. päämäärän mukaisessa toiminnassa.

Sydän, pää ja kädet, toisin sanoen rakkaus, tieto ja teot, tekevät yhteistyötä kokonaisuutena kaikilla kolmella tasolla jatkuvassa kehitysprosessissa, jolla on mahtava tavoite. Muutos on tulosta puhdistumisesta ja sen tuottamasta parantumisesta. Kukka on konstruoitu kahdentoista pienemmän kukan

OHJE JOKAISEEN PÄIVÄÄN

Lilias Trotter. Taskulehtiön piirustus Ranska-Sveitsi-Venetsia. 1877.

muodostamasta köynnöksestä, joista kullakin on kahdeksanneksi huipussaan avautunut lootus.

Kahtatoista pientä kukkaa voidaan pitää kahtenatoista kosmisena voimana, jotka kannattavat seitsemää kehitystä pyhitykseen ja ykseytymiseen: kahdeksanteen. Seitsemän

ympyrää voidaan erottaa neljäksi kolmen ryhmäksi. Neljä ryhmää edustaa buddhalaisuuden jaloja totuuksia, jotka ovat:

1. Jalo totuus kärsimyksestä: kaikki elämä on kärsimystä. Kärsimyksen luonteesta kerrotaan kaikissa yhteyksissä, sitä esiintyy kautta elämän.

Buddhalaiskukka, mahdollisesti temppelikoriste Indonesiasta

2. Jalo totuus kärsimyksen syistä: periaatteessa koko inhimillinen elämä perustuu haluihin: seksuaalisiin, aineellisiin; kun jokin halu on tyydytetty, sitä halutaan lisää; vallanhimoon, ei-toivottujen asioiden kuten sairauden, vammautumisen ja köyhyyden torjuntaan
3. Jalo totuus kärsimyksen kumoamisesta: kaikista haluista tulee luopua kärsimyksen

lakkauttamiseksi.

4. Jalo totuus kahdeksankertaisesta tiestä, jolla kärsimys kumotaan.

Tätä nimitetään jaloksi kahdeksankertaiseksi poluksi: oikea näkö, oikea ajattelu, oikea puhe, oikea toiminta, oikea elämä, oikea pyrkimys, oikea muisti, ja oikea harkinta tai keskittyminen. Polkua kulkeva oppilas hankkii tietoa ja oivallusta tutkimalla näitä totuuksia. Tieto ja oivallus eivät kuitenkaan riitä, elleivät ne siirry käytäntöön eikä niitä ilmennetä elämäntavalla. Muutos, transmutaatio ja lopullinen transfiguroituminen mahdollistuvat vain oppilaan tunnistaessa, hyväksyessä, sisäistäessä ja soveltaessa niitä.

Asteita on seitsemän, ja niistä jokaisessa on kaksitoista puhdistumis- ja uudistumistehtävää, seitsemän askelmaa ja kullakin kaksitoista alakohtaa. Niiden tuloksena on kahdeksas askelma: ykseys, jota symboloi avautunut lootus kukan huipussa. Kahtatoista tehtävää voidaan pitää myös kahtenatoista eläinratavaikutuksena ihmiskunnan maailmaan. Ne kulkevat lähettämänsä henkisen voiman myötä kehitystietä ihmiskunnan rinnalla.

Eläinradan sanotaan alkavan Oinaan merkistä ja päättyvän Kalojen merkkiin, mutta järjestys on summittainen, koska alkua eikä loppua ole. On vain ikuisuuden ympyrä, joka kietoutuu myös meidän kehityskent-

Emme elä staattisessa kaikki-ilmennyksessä, sillä jumalallinen kaikki-ilmennys on dynaaminen ja uudistuu alati laittaen elämänaallot liikkeeseen ja kohottaen niitä

tämme ympärille. Emme elä staattisessa kaikki-ilmennyksessä, sillä jumalallinen kaikki-ilmennys on dynaaminen ja uudistuu alati laittaen elämänaallot liikkeeseen ja kohottaen niitä yhä suurempaan loistoon ja majesteettisuuteen. 2000-luvulla maailmamme siirtyy Vesimiehen merkkiin, jolloin tyypilliset Vesimies-näkökohdat korostuvat ja niiden tuomat muutokset alkavat näkyä yhä selvempinä.

Buddha sanoi opetuslapsilleen vähän ennen kuolemaansa: ”Kaikki muuttuu koko ajan. Pyrkikää vain säilyttämään buddhalaisopeukset ilman pienintäkään laiminlyöntiä.” Tämä tarkoittaa elämistä nykyhetkessä samalla kun pysytään yhteydessä ikuiseen kenttään.

Kukka, seitsemän askelmaa ja kahdeksas askelma, muoto, yhdessä neljän edellytyksen kanssa, ovat buddhalaisuuden kahdeksankertainen tie. Huipun saavuttaminen tarkoittaa: ”Kun on saavutettu äärimmäinen tyhjyys, katoamaton rauha pysyy.

Kymmenentuhatta olentoa syntyy yhdessä: näen niiden palaavan.

Kaikki kukoistaa runsaasti, sitten jokainen palaa lähteeseen.

Lähteeseen palaaminen on rauhallisuutta. Rauhallisuus on paluuta todelliseen, ikuiseen elämään.

Elämään palaamista sanon ikuiseksi olemiseksi.

Tieto siitä, mikä on ikuista, on valaistuneisuutta. Tietämättömyys siitä, mikä on ikuista, on oman onnettomuuden aiheuttamista. Tieto siitä, mikä on ikuista, on suuren sielun omistamista. Suuren sielun omistaja on oikeamielinen. Oikeamielisestä tulee kuningas. Kuninkaana hän on taivas. Taivaana hän on Dao. Daona hän on ikuinen. Vaikka ruumis kuolee, hänen ei tarvitse pelätä tuhoutumista.” Lao Zi, luku 16

Ruusuristiläiset kutsuvat kahdeksankertaista polkua enduran poluksi. Ruusuristin mukaan ihminen pystyy toteuttamaan uudistusprosessin sydämen ruusuvoiman avulla. Henkilökohtaisia kykyjä käyttämällä voidaan päästä viidennelle askelmalle, mutta nousu eteenpäin edellyttää tilan luomista sisäiselle jumalalliselle voimalle kuolematomuuden polkua kuljettaessa. Ruusuristi luonnehtii polkua seuraavasti:

1. *Yksikärkinen suuntautuminen* tarkoittaa

Nuori buddhalainen kuulee sanat: ”Ole rakastava, ystävällinen ja seuraa hyvyiden tietä

Universaalin Veljeskunnan alaisuuteen asettumista syvässä uskossa; asettumista valaistuneiden, buddhien, opastettaviksi ja teorian ja älyllisen tiedon asettamista sen alaisuuteen.

2. *Harmonia keskellä muuttuvia arkitoimia* tarkoittaa hyveen herättämistä ja siihen

perehtymistä tekemällä hyveellisiä, uuden elämänasenteen mukaisia tekoja.

3. *Ryhmäykyseys* on liittymistä oikeamielisten yhteisöön.

4. *Palveleminen* tarkoittaa toivetta kaikkien elävien olentojen pelastumisesta täältä kärsimyksen maailmasta.

Migrantit. Bong Chae Son. Korealaistaiteilijoiden hanke Korean Taidemuseon kanssa. Öljy polykarbonaatille. 2009-2010.

5. *Neliosaisen persoonallisuuden uudistaminen* tarkoittaa vapautumista fyysisen ja eteerisen ruumiin kärsimyksistä, ahneuden ja itsen haluruumiiseen suuntautuneisuuden voittamista sekä mentaaliruumiin tietämättömyyden neutraloimista.
6. *Yli-fyysisen ruumiin (sielun) toteuttaminen*
7. *Uuden fyysisen ruumiin toteuttaminen (sielun ja Hengen alkemialliset häät)*
8. *Täydellinen yhteys Valoon* tarkoittaa uuteen elämäntyyliin astumista.

Buddhalaisten terminologiassa tällä tarkoitetaan lootuksen avautumista ja nirvanaan pääsemistä. ”Kaikki muutos tyyntyy Buddhassa, universumin hengessä.”

Silloin kultainen ihmekukka avautuu ja ollaan ykseydessä Jumalan kanssa. Olemme aidosti maailmassa ilman että olisimme maailmasta. Kun ruusu – lootus – kukkoistaa, saavutettu palautuu kaikille, koska ruusu tai lootus kukkii rakkaudessa ja säälissä.

NUORI BUDDHALAINEN KUULEE SANAT:

”Ole rakastava, ystävällinen ja seuraa hyvyyden tietä. Kulje eteenpäin järkkymättömän rohkeana omistautuen lopulliselle tavoitteelle ja kaivaten sitä. Vitkastelu ja ajan hukkaan heittäminen eivät ole avuksi, utteruus

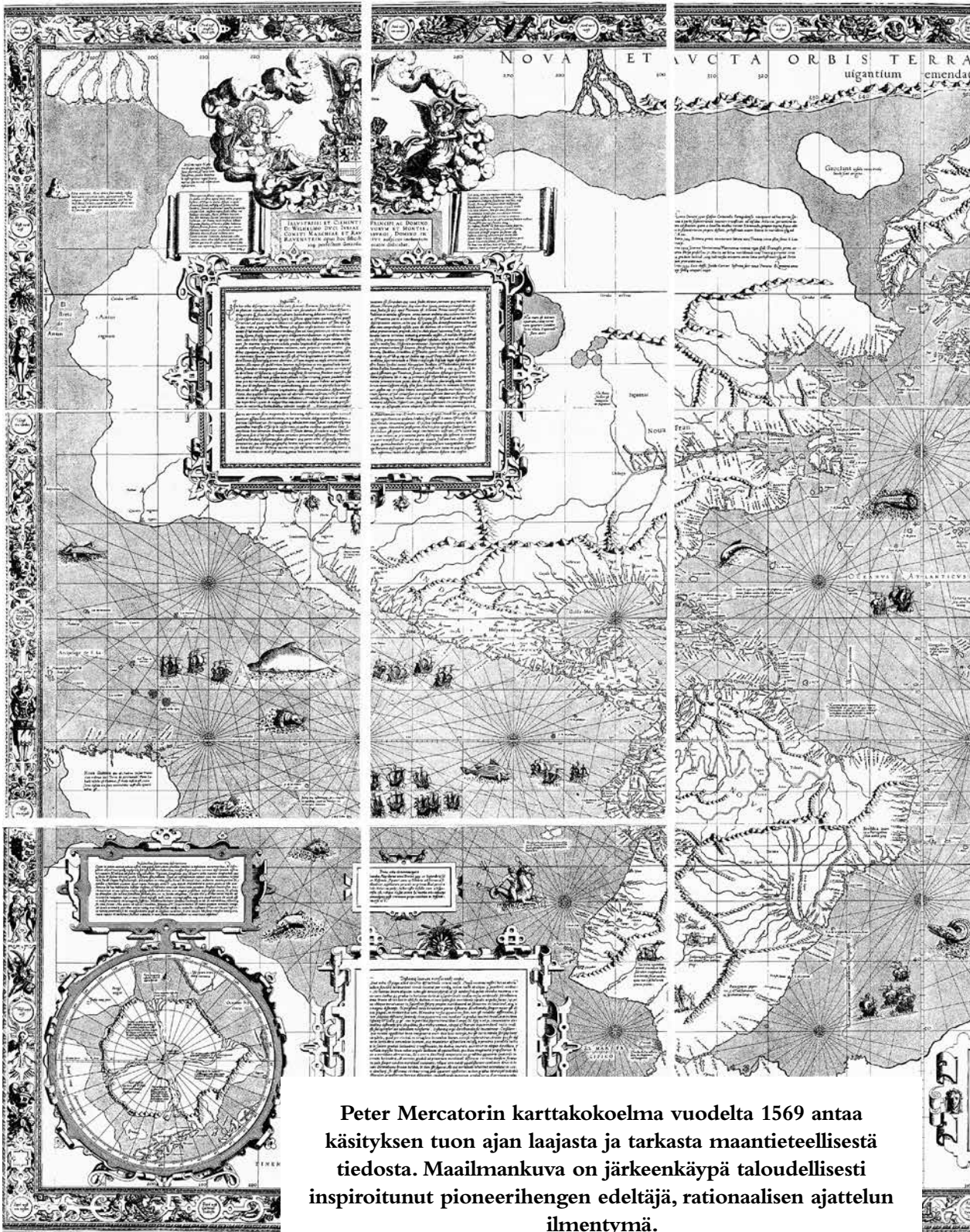
on turvasi. Kun näet sen, kehitä tie, kosketa sitä ja ota se omaksesi: kuolemattomuuden polku.”

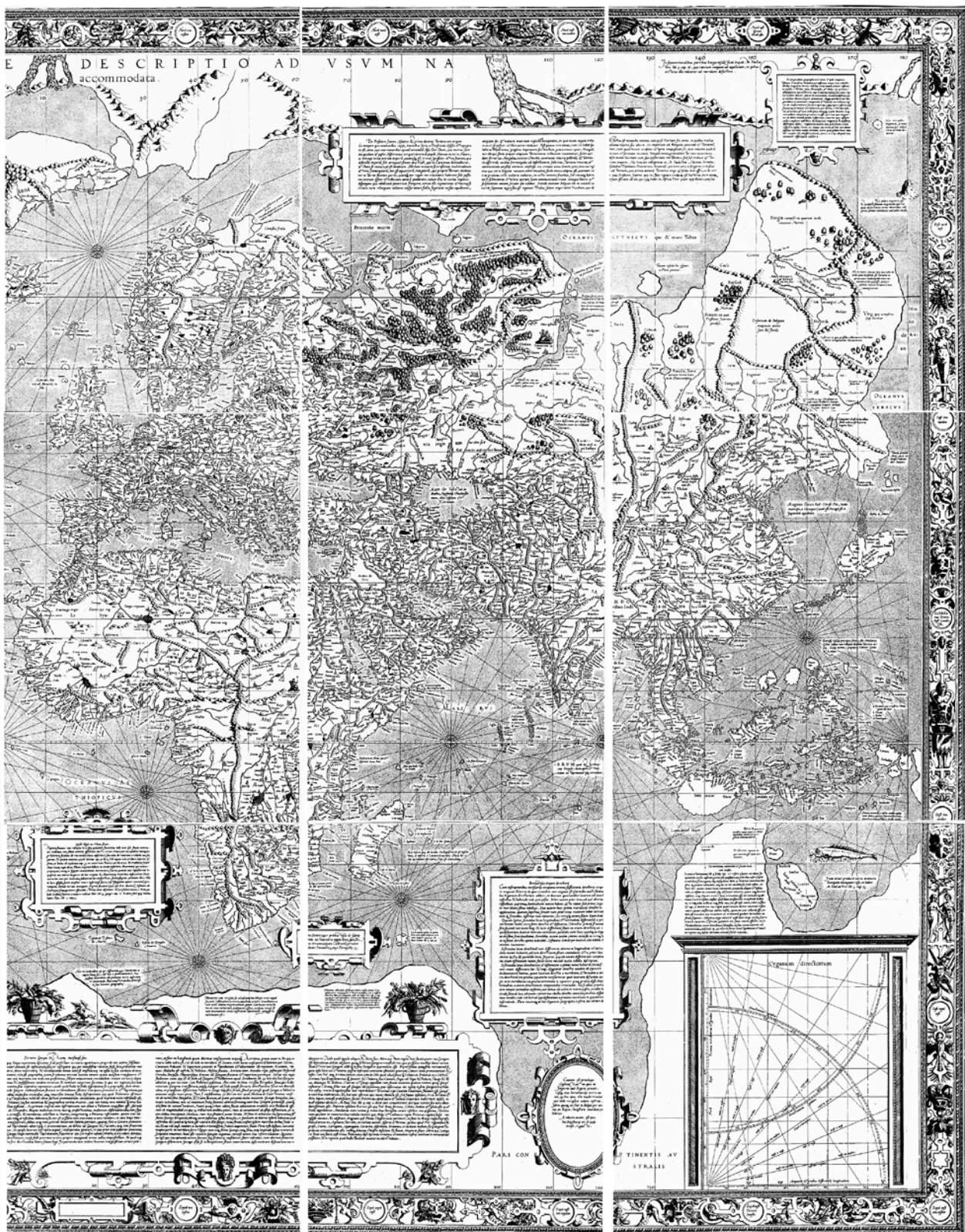
Nuori transfiguristi kuulee sanat: ”Rakenna elämäsi alati utterana. Vaikka epäonnistut toistuvasti, älä ikinä luovuta. Jos haluat parantaa maailmaa, älä katso toisia. Luota omaan olemukseesi ja muuta se.”

Tällainen ihminen pyrkii jumalalliseen elämään. Mikään mainen levottomuus ei kykene estämään häntä kutomasta hääpukea. Joka ei pelkää turvautua Jumalaan, avaa jonakin päivänä loistavan Kultavaatteensa.

Ruusu ei kysy miksi. Ruususi kukkoistaa, koska se kukkoistaa. Kaikki vastaukset vain pienentäisivät ihmettä.

Artikkeli on yhteenveto Renova-symposiumin ”Kaikki muutos tyyntyy Buddhassa, universumin hengessä” ryhmäkeskustelujen sadosta. ☺

graal ja hevonen

Olipa kerran Lähi-Idässä ritari, joka ratsasti yön selässä kylästä toiseen. Hän herätti kylien asukkaita ja kysyi heiltä arasti: ”Oletteko nähneet hevostani?” Vastaus oli siinä määrin itsestään selvä, että kukaan ei uskaltanut lausua sitä, sillä hän istui hevosensa selässä. Niinpä hän oli ainoa ihminen, joka ei tiedostanut sitä.

Kun siirrämme tämän sufien tarinan Lähi-Idästä ”lähilänteen”, omaan maailmaamme, sydämemme haluaa mahdollisesti hetkeksi tulla ihastuksissaan ja hymyillen mukaan, mutta sitten reagoimme järjellämme tapaan: ”No älkää nyt juksatko mokomalla tarinalla. Turhaan yritätte saada minut uskomaan, ettei ritari tiennyt, istuiko hän hevosensa selässä vai ei.” Tällä tavalla mieli teillään avaramman kuvan, jonka sydän oli mahdollisesti jo ymmärtänyt, ja toiset ihmiset huomaavat näin tapahtuneen ja ihmettelevät: ”Eikö hän itse yhtään huomaa?” Ilmeisesti ei. Kirjallisuudessa on kauniita, universaal-eihin taruihin perustuvia tarinoita tästä ensimmäisestä kummallisesta sokeudesta.

Alkemisti otti kirjan, joka jollakin oli karavaanissa. Kansi oli hävinnyt, mutta kirjoittaja näkyi, se oli Oscar Wilde. Hän selasi kirjan nopeasti läpi ja löysi kertomuksen Narkissoksesta. Alkemisti tunsikin tuon tarinan kauniista nuorukaisesta, joka tuli joka päivä ihailemaan kauneuttaan lähteen pinnasta. Hän oli niin ihastunut itseensä, että hän eränä päivänä kumartui, putosi veteen ja hukkui. Kaatumispaikkaan kasvoi narsissi. Oscar Wilde päätti tarinan kuitenkin toisin. Hänen mukaansa Narkissoksen kuollessa paikalle saapui muutama oreadi, vuorien nymfi, ja näki lähteen muuttuneen suolaisten kyynelten suoksi.

”Miksi itket?” oreadit kysyivät.

”Itken Narkissosta”, lampi vastasi.

”Meitä ei yllätä, että itket Narkissosta”, he jatkoivat. ”Me kaikki juoksimme hänen perässään, mutta sinä olit ainoa, joka sai katsoa hänen kauneuttaan läheltä.”

”Vai oli Narkissos kaunis?”, lähde kysyi.

”Kuka sen paremmin tietäisi kuin sinä?” oreadit hämmästelivät. ”Hänhän kumartui ylitsesi joka ainoa päivä.”

Lampi oli hetken vaiti ja sanoi sitten: ”Itken Narkissosta, mutten koskaan huomannut hänen olleen kaunis. Itken Narkissosta, koska joka kerta, kun hän lepäsi rannallani saatoin nähdä oman kauneuteni heijastuvan hänen silmistään.”

Näihin sanoihin päättyy Paulo Coelho’n *Alkemisti*.

Oscar Wilden ja Paulo Coelho’n tarinat menevät askeleen pitemmälle siinä, että rakkauden sokaisema Narkissos ja rakkauden sokaisema lampi elävät samassa maailmassa, jossa toiminta tuottaa aina reaktion. Lienee selvää, että tarinan yleinen konteksti edellyttää toisen maailman, ikuisen ykseyden maailman, olemassaoloa.

Pelkästään Narkissokseen ja lampeen keskittyessä menetetään jotakin. Tarinassahan on vielä kolmaskin ainesosanen, oreadit, jotka asettavat kysymyksensä toiselta tietoisuuden-

Lähtö. Tarot-kortin kuva: ”Hevosensa selässä, pää pystyssä, olet matkalla ykseyteen...” © G. Olsthoorn, Alankomaat

Parsifal saapuu luostariin. Quête du Saint Graal, 1400-luvun käsikirjoitus Poitiersista, Ranskasta. Bibliothèque nationale de France BNF.

tasolta käsin, joka ei ole kietoutunut pahan kierteeseen. Sokeutuneessa ihmisessä, joka huolimatta siitä että on kahdenmaailman olento, jokin osa jatkaa kyselemistään ja oville kolkuttamistaan, tiedustelua, missä hevonen on. Kuvitelkaamme, että ritari on kokonaan unohtanut koko asian eikä enää pohdi kysymystä, koska se ei enää juolahda hänen mieleensä, ja ratsastaa päätä pahkaa maailman halki. Jos oreadit kysyisivät hänen hevosestaan ja tiedustelisivat eikö hän voisi ohjata sitä paremmin, hän vastaisi: ”Mitä hevosta? Kenen hevosta...?”

Ihmisellä, joka ei vielä ole unohtanut kaikkea, on jonkinlainen muisto, joka ei ole mentaalinen muistikuva, johon voisi löytää vastauksen ajattelemalla tai kirjaa lukemalla. Se on pikemminkin muisto kodista, koti-ikävä, ei kiipeä eikä pureva vaan kalvava, rauhaa antama-

ton. Tällainen muisto puhuu toisen maailman jäänteiden, sydämen henkikipinäätömin, kautta.

OVATKO ETSINTÄRETKEMME PELKKÄÄ SAT-TUMAA Lähestykäämme sufien anekdoottia sydämeistämme käsin ja tunnistetun kaipauksen pohjalta. Kuinka moni avaisi oven pelästyneen ritarin koputtaessa? Kuinka moni tiedostaisi itsestään selvän vastauksen? Onko vastaus ylipäättään kovin itsestään selvä? Mitä teemme, kun kolkutamme yön pimeydessä sisäistä ovea ja kysymme, missä hevosemme on. Avaisimmeko oven? Ymmärtäisimmekö kysymyksen ja pelokkaan sävyn, jolla se esitettiin? Ymmärtäisimmekö mitä hevonen meille merkitsee ja mitä todellisuudessa etsimme? Uskallammeko tarkastella tekemisiämme? Uskallammeko kysyä, keitä todellisuudessa olemme? Uskallammeko tutustua

itseemme ja hankkia itsetuntemusta omasta ihmisyydestämme ja elämän tarkoituksesta, itsetuntemusta peloistamme ja haluistamme sekä syvimmästä kaipauksestamme?

Vai tyydymmekö kirjaan, elokuvaan, matkaan, matkamuistoihin? Onko nykyinen teemallisia matkoja ja etsintäretkiä käsittelevien kirjojen ylimainostus pelkkää sattumaa, puhumatta-kaan vieläkin suurimittaisemmasta eloku-
vaversioiden ylimainostuksesta? Yleisö istuu puolestatoista kolmeen tuntiin kiidätettävänä hengenvaarallista vauhtia jonkin seikkailun läpi. Toteutus on sellainen, että katsojat tuntevat itsensä todellisiksi kokijoiksi, joten he palaavat hetkellisen tyydytyksen saaneina koteihinsa. Yleensä he ovat kuitenkin ymmällään, sillä koetulla ei ole yhteyttä heidän omaan tietoisuuteensa. He palaavat asuntoonsa, mutta kysyvät yhä, tulivatko he omaan kotiinsa, outoon rakennukseen, jota he eivät tunne.

VÄRIKKÄITÄ TULKINTOJA Luettelemme seuraavassa kirjoja ja elokuvia, jotka käsittelevät matkoja ja etsintäretkiä. On syytä kiinnittää huomio mm. tämän suosituksen sarjan otsikoihin: *Harry Potter ja viisastenkivi*, *Harry Potter ja salaisuuksien kammio*, *Harry Potter ja Azkabanin vanki*, *Harry Potter ja liekehtivä pikari*, *Harry Potter ja Feeniksin kilta*, *Harry Potter ja puoliverinen prinssi*, *Harry Potter ja kuoleman varjelukset*.

Toinen sarja on trilogia *Taru sormusten her-*

rasta, jonka osat ovat *Sormuksen ritarit*, *Kaksi tornia* ja *Kuninkaan paluu*.

Sitten on vielä Dan Brownin *Da Vinci –koodi* ja *Enkeleitä ja demoneja*. Nämä elokuvat on tupaten täynnä Kuningas Arthurista ja varsinkin Graalista kertovien tarujen symboleja ja viittauksia.

Nykyään Graalin teema herättää paljon kiinnostusta. Muinaisista taruista kootaan joukko perusaineiksia – viimeinen ehtoollinen, Joosef Arimatealainen, Maria Magdaleena, varhaiskristillinen ikonografia, ristiretket, temppeliritarit, Graalinetsijöiden voimakkaasti poikkeava ideologia – joista muovataan uudenlainen Graalin-etsintäretki.

Kuningas Arthur ja Graal ovat epäilemättä osa valtavaa kiinnostusta keskiaikaan. Se on ollut suorastaan hurjaa 1980-luvusta lähtien, mutta todellista syytä lienee aiheellista etsiä syvemmältä. Kiinnostus Graalia ja sitä ympäröivää mystistä usvaa kohtaan saattaa ilmentää juurettoman ihmisen, epätoivoisen Narkissoksen, hevosta etsivän ritarin tarkoituksettomuutta. Ihmisten ahdinkoa käytetään sumeilematta hyväksi.

Kautta aikojen kaikki selittämätön ja arvoituksellinen Graalin yhteydessä vaikuttaa herättävän outoa kiinnostusta. Lähes kaikista turistien suosimista kohteista on kirjoitettu jotakin, Chartresista, Vézelaysta, Glastonburystä, Stonehengestä, Montségurista, Rennes-le-

Täysin poikkeava teoria esittää Pyhän Graalin joukkona asiakirjoja

Châteaux'sta, Odilienbergistä... Tämä kertoo enemmän nykyihmisestä ja hänen sensaation-hakuisuudestaan kuin keskiaikaisista Graal-romaaneista.

Internet-sivustojen tarjonta aiheesta Graal osoittautuu hyvin epäyhtenäiseksi, ja usein melko ulkokohtaiseksi.

Graal oli malja, johon ristiinnaulitun Kristuksen veri vuodatettiin. Joissakin taruissa sen kerrotaan olevan malja, jota käytettiin viimeisellä ehtoollisella. Perimätiedon mukaan Joosef Arimatealainen vei Graalin turvaan, mutta kukaan ei tiedä, minne. Joidenkin mukaan Joosef vei sen Glastonburyyn, Englantiin. Tämä saattaa kuitenkin olla klassisten kelttien viittaus ruukkuun tai kattilaan, joka antoi ikuisen elämän ja jolla oli maagisia voimia (ajatelkaamme vaikkapa Asterixia). Oli joka tapauksessa kristityksi käännättämisen mukaista sisällyttää pakanoiden symboleja roomalaiskatoliseen opetukseen.

Toisten mukaan Graal vietiin Etelä-Ranskaan, Languedociin. Siellä kukoisti kataarilaisuus, jonka ristiretket sittemmin tuhosivat. Graalin uskotaan löytyvän Montségurin linnasta, kataarien linnakkeesta. Tämä käsitys sai vahvistuksen siitä, että vähän ennen linnakkeen antautumista kataarien johtajat pakenivat sieltä. Veivätkö he Graalin pois? Niitäkin on, jotka väittävät Graalin, San Grealin, olevan rappeutunut versio sanoista *sang réal*, jolla tarkoitetaan Jeesus Kristuksen verilinjaa. Ja

sitten on vielä tiedemiehiä, joiden mielestä kaikki nämä tarinat ovat alkujaan skyyttiläis-iranilaisia.

Jotkut tyytyvät siihen, että Graalin etsintä tarkoittaa sisäisen jumaluuden etsimistä. Lähteet ja aihe huomioon ottaen näkemys on gnostinen. Gnostinen Hengenkoulu työskentelee tällaisen käsityksen mukaisesti, ja sitä noudattaen jatkamme nyt tätä artikkelia.

NIIN MONTA MIELTÄ KUIN MIESTÄKIN Eri-laisten Graal-näkemyksen ja -tulkintojen yhdistelmät ovat inspiroineet kirjailijoita seippittämään riehakkaitakin tarinoita. Chrétien de Toyes mainitsi Pyhän Graalin ensimmäistä kertaa 1100-luvulla ritariromaanissaan *Perceval*. Hän liitti sen tunnusmerkistöön voimia, jotka sittemmin aina kertautuvat tarinoissa, mm. kuolemattomuus, parantava vaikutus ja keskustelu Jumalan kanssa.

Michael Baigent, Henry Lincoln ja Richard Leigh julkaisivat kirjan *The Holy Blood and the Holy Grail*, jossa esitettiin teoria Jeesus Kristuksen jälkeläisistä. Samaa aihetta tutki myös Laurence Gardner kirjassa *Bloodline of the Holy Grail*.

Lynn Pickett ja Clive Prince kuvaavat kirjassaan *The Templar Revelation* eri myyttejä vapaamuurareista, kataareista ja temppeliritareista, mainiten myös Maria Magdaleenan ja Johannes Kastajan. Otto Rahnin kirja *Kreuz-zug gegen den Gral* on yksi kuuluisimmista teoksista, joissa Montségur esitellään Graalin linnana. Indiana Jones –sarjaelokuva esitti Pyhän Graalin yleisölle kokonaisuudessaan filmissä *The Last Crusade*. Sama aihe toistuu filmissä *Monty Python and the Holy Grail*, joskin kevyemmissä puitteissa. Aiemmin mainitsimme Harry Potter –sarjan ja *Tarun sormusten herrasta*. Täysin poikkeava teoria esittää Pyhän Graalin joukkona asiakirjoja, jotka todistivat Jeesuksen olleen naimisissa Maria

Bouanin spoulgan rintavarustus, keskiaikainen linnoitus Ornolacin kallioseinämissä, Etelä-Ranskassa © pentagrammi

Magdaleenan kanssa. Avioliitosta syntyi Saara. Dan Brown hyödynsi teemaa romaanissaan *Da Vinci-koodi*. Brown puhuu roomalaiskatolisen kirkon salaliitosta Pyhää Graalia vastaan. Asiakirjojen mukaan Jeesuksella oli jälkeläisiä, joita on maailmassa tälläkin hetkellä. Tämä vie pohjan kristinopilta.

Päätämme lyhyen tarkastelumme, joka jättää monta kysymystä vastausta vaille. Vaikka olisimme katsoneet kaikki nämä elokuvat ja lukeneet *Da Vinci-koodin*, *Parsifalin* ja kertomukset Kuningas Arthurista ja panneet ne takaisin kirjahyllyihin ja vaikka itse Graal olisi pönöttänyt kotimme uuninreunuksella, niin mitä sitten? Näkisimme jotakin uutta, kuinka kauan?

MATKA ALKAA Kaipaus, etsinnän alku, intensiivinen etsintä, vakuuttuneisuus löytämisestä ja paluu tyhjiyteen, päässä uusi tarina, jonka mahdollisesti muistamme... Kuvittelemme kuvaillun ritarin, joka etsii hevostaan. Jollakin ovelle ritarille ojennetaan Dan Brownin kirja, toisella Kuningas Arthurin tarina, seuraavalla

Taru sormusten herrasta, ja sitä seuraavalla näytetään DVD ja viimeisellä Graal annetaan hänen käteensä. Hän sitoo lahjat satulaansa ja jatkaa kulkuaan. Yön mustuudessa hän yhä vain kolkuttelee ovilla ja kysyy, onko kukaan nähnyt hänen hevostaan. Hän jää ovelle astumatta koskaan talon sisälle. Ritari painaa mieleensä, päähänsä, kaiken tämän sivistyksen, mutta se ei kosketa hänen sydäntään. Hänen sydämensä on yhä tyhjä, erillään kaikesta mentaalisesta informaatiosta, tarinoista ja elokuvista. Tyhjä, eristetty sydän on pelokas. Se on typerän neidon tavoin altis maailman hullutuksille.

Ritarin pitäisi kääntyä ympäri. Ulkoinen tieto ilman sisäistä omaksumista ja toteutusta jää aina henkilökohtaiseksi; se ei auta ketään pääsemään käsiksi universaaliin totuuteen. Ritari jää ovelle, hyppää sitten hevosensa selkään ja jatkaa laukkaamistaan pelon vallassa.

*Confessio Fraternitatis*issa, Ruusuristin veljeskunnan tunnustuksissa, joka on osa klassisen ruusuristin veljestön henkistä testamenttia, sanotaan:

Näin valmius häämaljan valmistamiseen on olemassa jokaisessa ihmisessä

Sisäinen ymmärrys liittyneenä tottelemiseen, noudattamiseen ja soveltamiseen on jokaisen aidon etsijän ulottuvilla. Viivähdämme hetken Graalin symboliikan erityispiirteessä, jonka allegorisia elementtejä Pyhä Graal ja naishahmo Maria saattavat olla: omistautuminen. Se joka päättää korvata uskonnollisuutensa käytännön omistautumisella, on klassisen Ruusuristin sanojen mukaan ”Jumalan Hengen sytyttämä”. Suuressa prosessissa luontosyntyinen sieluolento tuhoutuu, ja tämä kuolema on elämäksi.

Graalin tarina selittää kaikessa järkevyydessään hyvin selvästi gnostisen arvon, jota ihminen tarvitsee ymmärtääkseen mitä Graal on, miten se valmistetaan ja mistä se löydetään. Ihminen pystyy itse valmistamaan Graalin! Se toteutetaan sisimmässä erittäin konkreettisilla teoilla, niin että ihminen vastaanottaa, muuntaa ja lähettää Yliluonnon korkeita energioita (joihin tarussa viitataan Herra Jeesuksena).

GRAAL FYYSISSESSÄ YHTEYDESSÄ Siteeraamme kirjaa *Universaali Gnosis*, jonka ovat kirjoittaneet J. van Rijckenborgh ja Catharose de Petri, Kultaisen Ruusuristin Hengenkoulun perustajat:

Anatomisesti Graalin maljaa vastaa kolme pleksipiiriä: kurkunkpään, keuhkojen ja sydämen pleksipiirit. Pyhän maljan yläreuna vastaa kurkunkpään järjestelmää, maljan jalka

seisoo keuhkoissa ja kristallimaljan kanta on istutettu sydämen suulle. Näin valmius häämaljan valmistamiseen on olemassa jokaisessa ihmisessä.

Ensimmäinen vapauttava teko sulkee ihmisen alemman luonnon, ts. valon, äänen ja ilmakehän, vaikutuksilta vähentäen ne biologiseen minimiin. Ensimmäinen vapauttava teko auttaa oppilaan kynnyksen yli.

Sen seurauksena oppilas reagoi Järkkymätömän Kuningaskunnan eetterivoimiin, ja hänen tulisi tehdä sydämestään otollinen säilyttämään tämän voiman. Graalia valmistetaan hyödyntämällä olemassa olevia mahdollisuuksia.

Seuraavaksi uudet eetterit kulkevat kurkunkpään läpi, täyttävät keuhkot ja tulevat sydämen portille. Kun ne ovat toimittaneet tehtävänsä, ne palaavat osittain uloshengityksessä. Kilpirauhasen vasempaan lohkoon vaikutetaan sisäänhengityksen aikana, oikeaan uloshengityksen aikana. Graalin maljan ääriviivat, voimalinjat, syövytetään sydämen pyhäkköön. Jos tunnette anatomiaa, saatatte tietää, että tämä voimalinjarakenne on todellakin maljanmuotoinen.

Vihitty malja on nyt valmis vastaanottamaan kundalinin pyhän tulen, kuten itämaiset veljemme ilmaisevat asian. Se joka kestää ylöspäin virtaavan Graalin tulta, se joka kestää kuin Joosef Arimatealainen, kantaa täytetyn, vihityn maljan länteen, laskevan auringon maahan. Tämä tarkoittaa: sinne missä uuden elämän aurinko nousee taivaanrannassa. On ymmärrettävää, että Graalin maljan valaminen puhtaimmasta eteerisestä kristallista ei ole muista velvoitteista yli jäävän ajan sivuharrastus. Graalin maljan tai lasimeren valaminen on työtä, joka saadaan valmiiksi monien virheidä ja voimakkaan taistelun jälkeen.”*

NELJÄ RITARIA GRAALIA ETSIMÄSSÄ Tarinassa

kuningas Arthurista ja pyöreän pöydän ritareista kerrotaan ritareista, jotka lähtivät etsimään Pyhää Graalia. Vain neljä heistä valittiin kokemaan Graalin mysteeri: ensimmäinen koki Graalin unessa, koska hän oli syntinen; toisen täytyi palata maailmaan julistamaan Graalista, koska hän ei ollut valmis korkeampaan askeleeseen; kolmannesta ritarista, Parsifalista, tuli Graalin vartija, Graal-kuningas; neljäs ritari, Galahad, vihitty, asioista perillä oleva, toteuttaja, astui Graalin Valoon.

Galahadin tahdosta on kirjoitettu merkittäviä kuvauksia, muun muassa seuraavaa: "Galahad loi katseensa kokoontuneiden ritarien ylle; hän näki naiset, pyöreän pöydän ja tuolin, jossa oli kultaiset valokirjaimet. 'Herra' sinun hovisi on puhdas, mutten voi jäädä tänne', hän sanoi. 'Ulkona hevonen odottaa minua. En tiedä, minne se minut vie, enkä sitä kysele. Minua odottaa tehtävä, joka minun tulee täyttää. Minun ei tule ajatella omia halujani. Näkemiin, Herra.' Kun ritarit syöksyivät hänen jälkeensä, he näkivät valkean hevosen seisovan pihalla. Galahad nousi sen selkään ja ratsasti tiehensä."

Tarujen ja saagojen hevonen edustaa korkeampaa, dynaamista tähtivoimaa, jota sanotaan myös astraalivoimaksi, valkea symboloi puhtautta. Ihminen, joka on saavuttanut Galahadin korkean henkisen asteen, on alistanut tahtonsa täydellisesti Jumalan tahtoon. Hän ei johda asioita vaan noudattaa tunnista tuntiin korkeamman tahdonvoiman näyttämää tietä.

"Olet kummallinen ritari, Galahad", sanoi Nimye. "Missä on kilpesi? Lähdetkö suurelle matkalle ilman kilpeä?" "Hyvä rouva, minulla ei aamulla ollut miekkaakaan, mutta sain sellaisen etsimättä. Jos tarvitsen kilpeä, löydän sen." "Entä jos et löydäkään, Galahad?" "Sitten etsin Graalia ilman kilpeä." "Entä jos et löydä Graaliakaan?" "Hyvä rouva, sitä en epäile. Sain käskyn etsiä sitä, ja se riittää mi-

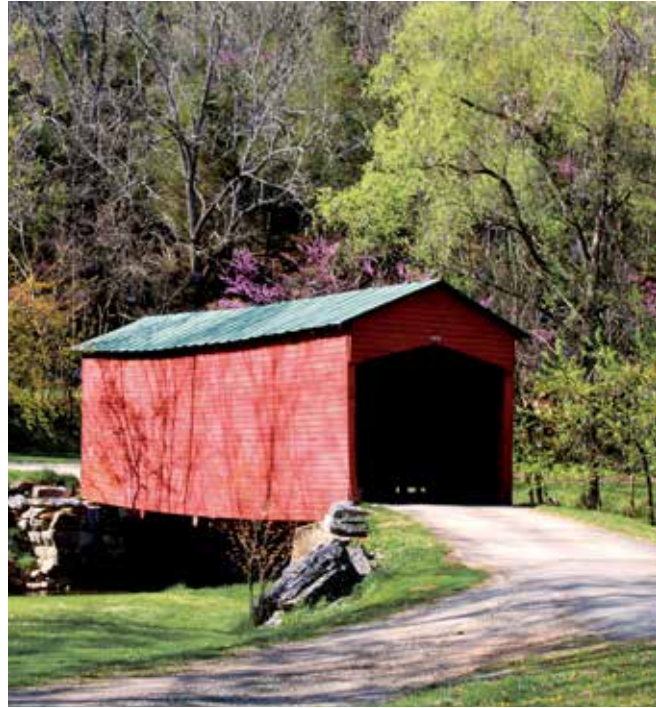
nulle."

Lähi-Idässä on ritari, joka matkaa kylästä toiseen päivin öin. Tämä Galahad ratsastaa valkoisella hevosellaan ja herättelee jokaisen eksyneen Narkissoksen sydäntä kysyen pelokkaasti: "Herra, minulla on satulassa kivinen Graal, mutta oletko sinä nähnyt hevostani?" ☸

★ J. van Rijckenborgh ja Catharose de Petri, the Universal Gnosis (Universaali Gnosis), XIII luku. Rozekruis Pers, Haarlem, 1980

Punainen ruusu

Red Rose, proud Rose, sad Rose of all my days!
Come near me, while I sing the ancient ways:
Cuchulain battling with the bitter tide;
The Druid, grey, wood-nurtured, quiet eyed,
Who cast round Fergus dreams, and ruin untold;
And thine own sadness, whereof stars, grown old
In dancing silver-sandalled on the sea,
Sing in their high and lonely melody.
Come near, that no more blinded by man's fate,
I find under the boughs of love and hate,
In all poor foolish things that live a day,
Eternal beauty wandering on her way.

Come near, come near, come near – Ah, leave me still
A little space for the rose-breath to fill!
Lest I no more hear common things that crave;
The weak worm hiding down in its small cave,
The field-mouse running by me in the grass,
And heavy mortal hopes that toil and pass;
But seek alone to hear the strange things said
By God to the bright hearts of those long dead,
And learn to chaunt a tongue men do not know
Come near; I would, before my time to go,
Sing of old Eire and the ancient ways:
Red Rose, proud Rose, sad Rose of all my days. ★

W.B.Yeats (1865-1939) teoksesta: The Rose. W.B.Yeats. 1893

”Minulla ei ole sielua”, hän sanoi
”Sinulla ei ole vain yhtä sielua vaan kaksi!”

Voit kysyä missä hyvänsä ihmisjoukossa: ”Kenellä teistä ei ole sielua?”, ja vain hyvin harva nostaa kätensä. Jos jatkat kysymyksellä: ”Missä sielu on?”, vain harva nostaa kätensä ja vastaa.

Sielutus on kaikille tuttu käsite ja se kuulostaa positiiviselta. Kun joku tekee jotakin innoissaan, sen sanotaan heijastavan hänen sielussaan elävää voimaa. Se on jotakin enemmän kuin intohimoinen tekeminen, ja kansan sananparsilla sitä kuvataan seuraavasti: hän panee koko sielunsa siihen, hän haluaa tai toteuttaa jotakin koko sydämellään ja sielullaan.

Sielutus on verestä tuleva yllyke toimia niin, että lämpö eli oman sielun voima puhuu. Tästä voidaan päätellä kaikkialla ruumiissa

kiertävän veren olevan yksi sielun kuljettajista, joka hiussuoniston avulla tavoittaa ruumiimme kaikki atomit vahvistaakseen veren voimia siinä. Koska ruumis on fyysisen ruumiin osa, sen voidaan sanoa edustavan luonnonsielun aineellista puolta. Ihmisen sielutus on kuitenkin peräisin sydämessä olevasta voimasta, jota pohdimme mentaalisella voimallamme, jonka taustalla meihin vaikuttaa tahto. Ihmisjärjestelmän monet osat ovat mukana ”sielutuksessa”. Luonnollinen sielutus saa ravintoa mentaalisfääristä, emotionaalisesta sfääristä ja maan energia- eli eetterisfääriltä. Kysymyksessä ovat erittäin hienot aineet, joita aistimme eivät normaalisti havaitse. Siitä huolimatta ne ovat tämän maailman aineita. Tässä kierrossa veri on

Mhairead MacDonald, 2010

© themoonskinjournals.wordpress.com.

Tällainen etsintä ja pyrkimys kimpoavat oikeasta ja vasemmasta, ylä- ja alamuurista, sillä ne eivät anna periksi. Vihdoin viimein sielu uupuu ja huokaa: ”En enää tiedä miten jatkaa.”

mukana loppuvaiheessa ja saa persoonallisuuden sielutuksen säteilemään, puhumaan tai konkretisoitumaan teoissa. Näin on muodostunut ”minä”, yksilö.

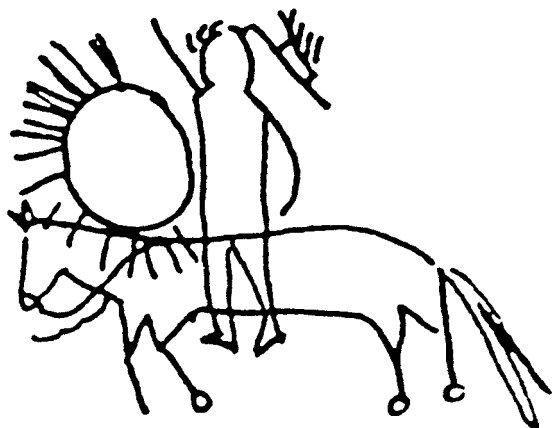
Ihmissielun hienous ja ylevämielisyys näkyy hänen teoissaan, ja tällaista ihmistä arvostetaan ”vanhana sieluna”, minkä tavallisesti tulkitaan tarkoittavan viisasta sielua, ihmisjärjestelmän sielutusta, joka on inkarnoitunut monta kertaa ja osittain siksi koonnut valtavasti viisautta ja muuttunut moraalityltään korkeaksi.

Koko sielutettu järjestelmä pysyy yhtä kaikki – oli se miten jalo hyvänsä – kuolemanluonnon rajojen sisällä. Vapautuskouluissa puhutaan usein ”uudesta sielusta”, joka ei ole parannettu versio vanhasta sielusta, luonnonsielusta, vaan kirjaimellisesti uusi. Ei ole

mielekästä luonnehtia jotakin uudeksi, jos sen osat kuuluvat tähän luontoon, uuden sielun tulee todella olla uusi ja koostua aineista, jotka eivät ole peräisin tästä luonnosta. Uusi sielu tosiaan rakennetaan tähän luontoon kuulumattomista aineksista, mutta miten se tehdään? Miten kaikki aloitetaan ja mitä sellaisessa prosessissa tapahtuu? Kun alamme käsittää maisen sielun olevan vanki meissä maisissa, kuolemanluonnossa elävissä ihmisissä saattaa syntyä valtava kaipausta vapautua. Mutta miten?

Etsimme kaikkialta ja yritämme kaikin keinoin kohota ja vapautua, mutta tällainen etsintä ja pyrkimys kimpoavat oikeasta ja vasemmasta, ylä- ja alamuurista, sillä ne eivät anna periksi. Vihdoin viimein sielu uupuu ja huokaa: ”En enää tiedä miten jatkaa. Mikä tämän kaiken tarkoitus on?”

Tämä hiljentyminen saa todellisen sielun uudistuksen tarpeen säteilemään eettereihin, huokaukseen vastataan. Vastaus sisältää ainoan mahdollisen ratkaisun: kosketuksen, jota ravitsee ei-mainen voima. Ihminen alkaa tiedostaa kutsun, kolkutuksen, joka on aina ollut olemassa, mutta johon hän ei ole kyennyt reagoimaan aikaisemmin. Sen erityisvoima pystyy aktivoimaan uuden sielun kontaktipisteen ihmisessä. Veri saa yhteyden

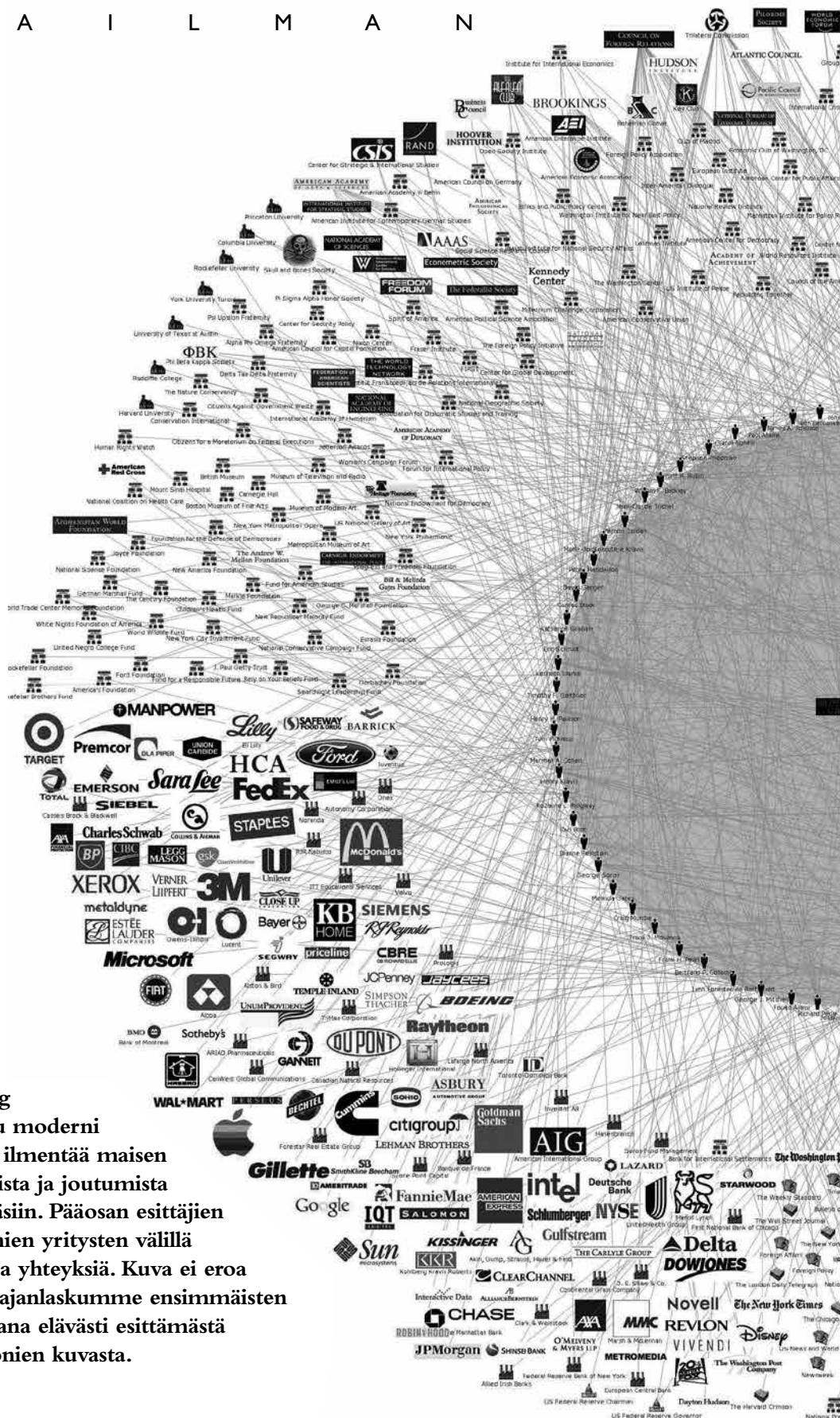
Komanši- ja dakotaintiaanien kuvakieltä

uuteen aineeseen, uudistusvoimaan, joka kiertää veressä koko ruumiin läpi ja vaikuttaa siihen. Näin tavanomainen ihmisveri kantaa jo periaatteessa sisällään uutta sielua.

Uusi aine, ei-mainen Valovoima, sulkee syliinsä koko maailman, levittäytyy sinne ja rakentaa uuden sielun. Ruusuristiläiset kutsuvat Valovoimaa Kristus-energiaksi. Tavallisen maisen arkielämän rinnalla ihmiseen kasvaa täysin uusi sielu ja tietoisuus niistä tavoista, jotka auttavat ja kannustavat uutta sielua kasvuprosessissa. Ihminen tekee sisäisesti ja ulkoisesti tilaa uuden sielun kehittymiselle. Uusi sielu ei tee eroa ”minän” ja ”sinun” välille vaan kokee ykseyden, täysin uudistuneen tietoisuuden. Uusi sielu ei milloinkaan työnnä itseään parrasvaloihin eikä havittele pääosaa, koska sen elämä nojaa uusiin arvoihin. Se on peräisin Kristus-voimasta ja on yhtä sen, uuden ykseystietoisuuden, kanssa. Kun elämme kasvavassa uudessa tietoisuudessa, muutamme kokonaan uuden sielun alkaessa kasvavassa määrin valaista ja valvoa ruumiiden järjestelmää. On tilaa, iloa ja aitoa uudistumista. Uuden tietoisuuden pohjalta kehittyä todellinen rakkaus ja myötätunto lähimmäisiä kohtaan. Avaudumme ympäristöllemme täysin uudella tavalla. Kunnioitamme heitä, sillä myös he kantavat sisimmässään samaista siementä kuin sisimmässämme kehittyvää.

Elämme näin tavanomaista maista elämäämme luonnolliseen loppuun saakka. Sulaudumme heränneeseen ja kasva-
neeseen uuteen sieluun, kun se palaa omaan valtakuntaansa: ikuiseen, jumalalliseen kotiinsa. ✪

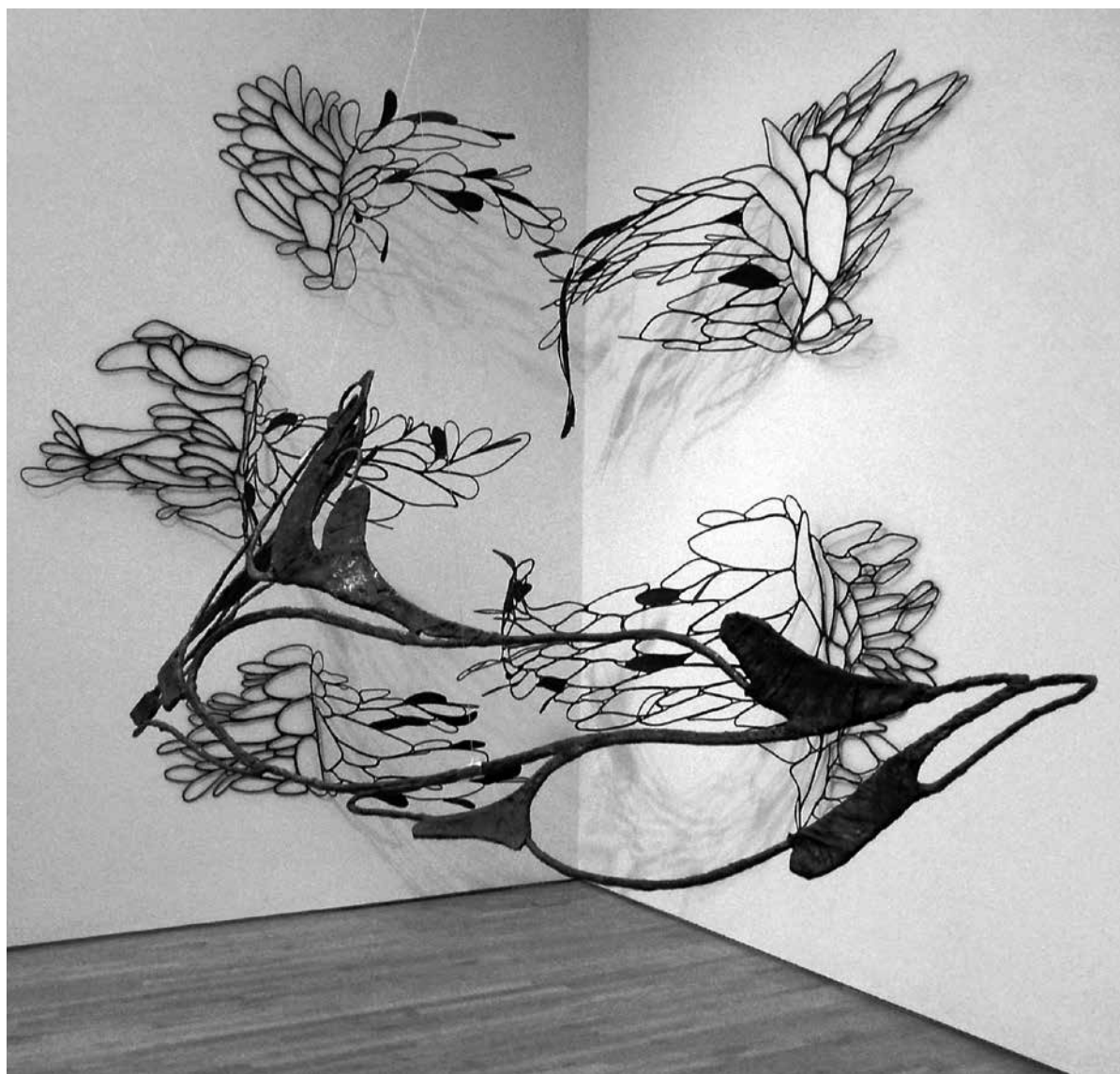
Tämä Bilderberg konsernilta saatu moderni maailmankartta ilmentää maisen vallan jakautumista ja joutumista vain harvojen käsiin. Pääosan esittäjien ja niiden valvomien yritysten välillä on lukemattomia yhteyksiä. Kuva ei eroa gnostikkojen jo ajanlaskumme ensimmäisten vuosisatojen aikana elävästi esittämästä arkonttien ja aionien kuvasta.

The diagram is a complex network of interconnected nodes and lines, representing a global web of influence and power. The nodes are labeled with names of individuals, organizations, and institutions, and are connected by lines of varying thickness, indicating the strength or nature of the relationships. The network is organized into several clusters, with some nodes being more central than others. The labels include names of political figures, organizations, and institutions, and are connected by lines of varying thickness, indicating the strength or nature of the relationships. The network is organized into several clusters, with some nodes being more central than others. The labels include names of political figures, organizations, and institutions, and are connected by lines of varying thickness, indicating the strength or nature of the relationships. The network is organized into several clusters, with some nodes being more central than others. The labels include names of political figures, organizations, and institutions, and are connected by lines of varying thickness, indicating the strength or nature of the relationships.

maailmankuvia 31

ajan seitsemän kulkua

Joskus kuulee sanottavan, että nykyään aika kuluu entistä kiihkeämmin, pääasiassa siksi että ihmisten pitää suoriutua yhä moninaisemmista tehtävistä. Vauhti tuntuu tuplaantuneen, elämämme on pienintä yksityiskohtaansa myöden ajan vanki. Aika kiittää ja pyyhkii pois kaiken menneen. Arjen kuohunnan pinnan alla maailmat kiitävät ohi nielaisten vuosisadat mennessään, eikä ihmiskunta jää koskemattomaksi.

Ajan kulku voidaan filosofisesti jakaa aikakausiin, vaiheisiin ja kiertoihin, miljooniin vuosiin, joihin voidaan viitata luvulla ”seitsemän”. On seitsemän aikakautta ja vaihetta, seitsemän kosmista tasoa, seitsenkertainen mainen kosmos, seitsenkertainen makrokosmos, seitsenkertainen aurinkoruumis ja seitsenkertainen mikrokosmos. Tämä käsittää Hengen seitsenkertaisen sisään- ja uloshengityksen, joka on lähtöisin Kaikki-Yhdestä, kaikkeuden alkuperäisestä Luojusta. Voimme löytää äärettömän Luojan kädenjäljen kaikessa mikä manifestoituu, tulee ja menee Kaikkeudessa ymmärryksemme ylittävällä tavalla. Alkustanssijoet, sähkömagneettisten astraalikenttien aallot, kiitävät avaruuden halki saavuttaakseen erehtymättömästi tavoitteensa kaikkein radikaalisine seurauksineen ja kehityksineen. Klassinen Ruusuristi totesi vuosisatoja sitten: ”Tyhjää tilaa ei ole.”

Kaikkeus on täynnä sähkömagneettikenttien meriä, astraalisia konstellaatioita ja atomien valtameriä. Auringon sähkömagneettijohto määrää maan akselin pyörimisliikkeen, ja vastaavasti atomien virtaus kaikkeuden halki

määrää luontomme elämästä. Maan akselin pyöriminen ohjaa maapalloamme ja elämää siellä miljoonien vuosien aionien halki. Ihminen luulee olevansa olemassa, koska hän ajattelee. Descarteshan sanoi: ”Ajattelen, siis olen.” Ihminen on kuitenkin pelkkä ajatusväläys ikuisessa luomistyössä.

Rajoittunut ajattelumme on meille osoitetun maailman täydellinen vanki, joten tietoisuutemme on erillinen ja yksinäinen. Tiedemiehet yrittävät ratkaista tätä ongelmaa monin menetelmin. Geologit kaivautuvat maahan ja tutkivat miljoonia vuosia sitten vallinneen elämän jähmettyneitä jäänteitä, fossiileja ja maan kerrostumia. Historioitsijat tutkivat menneiden, mielikuvissaan välähtävien sivilisaatioiden lähteitä. Biologit tutkivat elämän salaisuutta pyrkien saamaan eläimet hallintaansa manipuloimalla geenejä ja kromosomeja. He analysoivat DNA:ta, ihmisen elämänpuun modernia versiota. Tähtitieteilijät näkevät lukemattomia aurinkokuntia, planeettakuntia ja tähdistöjä, jotka ilmaantuvat tutkimattomaan avaruuteen ja häipyvät sieltä. He tietävät dialektiikan lakien perusteella, että myös meidän aurinkomme sammuu muutaman miljardin vuoden päästä ja elämä maapallolla lakkaa, elämä, joka on tarrautunut aikaan tai jonka aika on vallannut itselleen.

Voimme kuvitella päättymättömän avaruuden, jossa aineellisen ilmennyksen ensialku

näkyi tulenleiskauksena kaaoksessa. Kaaos on aineettoman kaikkeuden kehto, johon järjestys syntyy alkuluomisessa jumalallisen suunnitelman mukaan, jumalallisen Arkkitehdin, universumin Luojan, ajatuksesta. Lao Zi ilmaisee tämän sanoin: ”Ennen kuin taivas ja maa olivat olemassa, oli epämääräinen olento.” Tämä on kaunis viittaus luomismysteeriin. Lao Zi jatkaa nasevasti: ”Kuinka aineeton se on. Se pysyy itsenään eikä muutu. En tiedä sen nimeä.”

Myös Hermes Trismegistos pyrkii selittämään kaiken olevaisen syytä: ”Jumala ei ole

ajattelukyky vaan ajattelukyvyn olemassaolon syy. Se ei ole Henki vaan Hengen olemassaolon syy! Se ei ole Valo, vaan Valon olemassaolon syy! Ymmärrä, oi oppilas, että se mitä ei voida kuvailla, on Jumala.”

Sana ”Jumala” on rappeutunut ja aiheuttaa väärinkäsityksiä. Iän kaiken on sanottu, että Jumalaa tulee palvella käsittämättömänä olentona, joka sekaantuu henkilökohtaisesti jokaisen luodun elämään, huoliin ja kärsimyksiin.

Lao Zi toteaa: ”En tiedä sen nimeä.” Transfiguristiset hengenkoulut ovat tästä syystä aina

puhuneet sisäisestä jumalasta, henkikipinästä, joka on ensimmäinen ja tärkein alkuperuste elämälle. Se on Henkikipinä, Henkiydin, epämääräinen olento, joka on ollut olemassa ennen kuin taivas ja maa syntyivät. Se on ihmiselämän todellinen ydin, jota ei voida leikata pois terävimmälläkään leikkuuveitsellä eikä mitata millään välineellä. Tämä henkiydin herää monissa aikamme ihmisissä uuden henkisen hengityksen myötä, sykkeestä, joka tulee maailmamme tuntemattomasta, puhtaasta puoliskosta. Sana henki liittyy kaiken elämän alkuperäiseen energiaan, joka

"Seitsenkertaisen Salaisuuden Tie".

Isabella Lilius Trotter (1853–1928) eli ja työskenteli Lontoossa ja Algerissa. Hän oli taiteellinen ja kirjallinen lahjakkuus, jolla oli suuri sisäinen uskonvoima, jota hän käytti käytännön palveluun. Hän kirjoitti monta kirjaa ja kuvitti ne itse, niistä mainittakoon "Ristin vertaukset" ja "Kristus-elämän vertaukset" sekä kirja algerialaisille sufi-ystävälle, Seitsenkertaisen Salaisuuden Tie, jonka kuvitusta viereinen kuva on.

voidaan tulkita "ilman liikkeeksi", "tuuleksi" tai "Hengitykseksi".

Ajanlaskumme kolmen ensimmäisen vuosisadan gnostikot puhuivat pneumasta, joka tarkoittaa hengitystä tai henkeä. Hengittäminen on merkki elämästä.

Puhumme elämänhengityksestä; intialaisessa filosofiassa mainitaan Mahatma, suuri elämänhengitys. Henki on tulta, Kaikki-yhden Luojan tulista hengitystä. Jumalallinen, universaalissa luonnossa vaikuttava tuli on tulista hengitystä, joka herättää ihmisen jumalallisen alkuperusteen.

Ihmiskunnan muinaisissa taruissa kerrotaan pyhästä jyvistä, jonka viisauden lohikäärmeet toivat maan päälle. Toisaalla viisauden lohikäärmeitä nimitetään tulen pojiksi, Hengen palvelijoiksi tai jumalallisen tulen palvelijoiksi. Kauan sitten jumalallinen kylvösiemen sekoittui maiseen luontoon ja kutsuttiin sulautumaan luomakunnan satoon Hengen tullessa – seitsemän rotua, seitsemän sykliä, seitsemän aikakautta ja seitsenkertainen alkuatomi, seitsenterähtinen ruusu, heijastava kristalli.

MAINEN IHMINEN JA TAIVAALLINEN IHMINEN

Ennen kuin taivas ja maa olivat, oli epä-

On etuoikeus kuulla jo nuoruudessaan suuresta ihmeestä, joka voi kehittyä ruususta

määräinen olento. Mikrokosmos synnyttää olemuksestaan seitsenkertaisen henki-ihmisen, tanssijan, joka soittaa jumalallista lyyrää, jossa on seitsemän kieltä antamassa äänen hänen omalle melodialleen Seitsenhengen kaavojen mukaan. Seitsenkertainen mikrokosmos syntyy seitsenkertaisen aurinkoruumiin kehdestä.

Tämän maailman ihminen kantaa yhä mukanaan seitsenkertaista alkuatomia, jumalallista kylvösiementä, arvokasta jalokiveä, seitsemänkertaista lupautta. Ihmiseen sisältyy niin ajan alku ja loppu kuin ajallisuuskin. Ihmistä odottaa ikuisuuden lupaus, ja siitä huolimatta häntä uhkaa kadotus. Kaikkeuden suuret parantajat yrittävät suojella häntä lopulliselta tuholta. Tätä lupautta varten Hengentuli aikoinaan sytytettiin. Lukemattomat ovat yrittäneet saada omakseen tämän lupauksen planeettahengen kentässä, jonne heidät oli siroteltu ilmentymään nukkumistilaan vajonneina ihmisinä.

Maailman ja ihmiskunnan luomishistoria käsittää alusta tähän päivään saakka seitsemän lukua. Seitsemättä lukua ei vielä ole kirjoitettu, sillä meidän oletetaan kirjoittavan sen itse. Pimeys ja tietämättömyys vallitsevat niin kauan, kunnes seitsemäs luku on saatu valmiiksi.

Missä opimme ja mistä saamme lujuuutta, oivallusta ja voimaa kirjoittaaksemme itseemme, mikrokosmokseemme, seitsemännen

luvun ja toteuttaaksemme seitsenkertaisen sisäisen luomistyön? Kysymys voidaan esittää toisin: Kuinka me henkikipinän tiedostavat ihmiset voimme yhdessä kirjoittaa seitsemännen luvun valmiiksi? Mieleen nousee kuva Hengenkoulusta ja sen kahdentoista tulitemppelin ja lukemattomien eri puolella maailmaa sijaitsevien temppelipolttopisteiden muodostamasta tulisesta, maapalloa ympäröivästä välkehtivästä hermostosta, laajasta ja säkenöivästä verkosta, joka on heitetty sadonkorjuuta varten.

Kabbalassa seitsemän assosioituu valmiiksi saatuun temppeliin. Eräässä toisessa vertauskuvallisessa tutkimuksessa, Seitsemän Avaimen Kirjassa, seitsemän tarkoittaa voittoa aineesta. Hengenkoulun rakenteen seitsenosaisuus symboloi henkistä ja aineellista todellisuutta.

MYSTEERIEN PEILI J. van Rijckenborgh ja Catharose de Petri ovat kirjoittaneet ruonnolisesti: ”Sydämen Ruusu, alkuatomi, on ihmeellinen mysteeri. Se on kuin mysteerien peili. Kun oppilas päättää kulkea transfiguraatiopolun, ruusunnuppu avautuu gnostisen auringon lämmittävissä säteissä.”

Ruusupolulla ihmeellinen mysteeri muodostaa kuolemattoman, elävän sielun vapautumisen perustan.

On etuoikeus kuulla jo nuoruudessaan suuresta ihmeestä, joka voi kehittyä ruususta:

että alkuperäinen Valoihminen voi syntyä uudesti henkikipinästä. On tärkeää ajatella ja saada kuulla siitä sekä puhua siitä toisten kanssa. Siten voimme suojautua vajoamasta arkielämään, joka uhkaa imaista meidät kokonaan.

Kouluaikoina nuorten täytyy painaa mieleensä valtavasti tietoa löytääkseen sittemmin paikkansa yhteiskunnasta, joka on jotakuinkin vailla henkisiä arvoja ja ajatuksia. Elämällä näyttää todellisuudessa olevan ihan toinen tarkoitus: Valoihmisen synnyttäminen mikrokosmukseen, sydämen avoimuus Valon kutsulle.

Näin toimiessamme sydämen ruusupeilin heijastama ihmeellinen salaisuus paljastaa sisäiset polut kohdataksemme Valon tietoisesti. Ruusuristin Koulussa Henki kouluttaa meitä, kouluttaudumme Hengessä, suuressa hengityksessä, Henkisäteilyn pyörteessä, joka henkii Hengenkoulun puutarhassa. Sen kokiessamme olemme kuin Kristian Ruusuristi pääsiäisen aattona, kun Hengenmyrsky nousi hänen ylleen ja hän astuu elämän harjaantumiskouluun.

VIIDES EETTERI Kun Hengen pyörretuuli koskettaa sielun ydinolemusta, alkaa muutos, joka vie uudestisyntymään uudessa sähkömagneettisessa henkikentässä. Se ympäröi oppilasta alkusubstanssin ja uuden, astraalisen Elämänvoiman pilvenä. Elävän ruumiin

korkeimmista asteista vapautuu viidettä eetteriä, joka manifestoituu. Se on tulieetteriä tai sielueetteriä, elämän mannaa, jota laskeutuu lakkaamatta yhteisöön sieluille tarkoitetuksi elämänleiväksi. Jos todella elämme Elävässä Ruumiissa, se on henkinen kotimme ja turvamme. Matkallaan ylöspäin oppilaat saavat opastusta Valon aarrekkammiosta.

*Vuoritie jyrkästi
ylöspäin kiertää,
ei rohkea kulkija
vaaroja pelkää,
hän uskaltaa matkaan,
onnistuukin varmaan.*

Tie kiertää jyrkästi ylöspäin, kunnes Hengenvuoren kauimmainen huippu on saavutettu. Ensimmäiset jalokivet ovat nyt käytettävissä: mikrokosmukseen kätkeytyneet, tähän asti hyvin pitkään käyttämättöminä olleet arvokkaat voimat. Seitsemäs luku saadaan valmiiksi mikrokosmisessa kentässä. Tie Tähtiin avautuu smaragdisena sateenkaarena ja vie henkiseluelämän äärettömiin korkeuksiin. ✨

sielun tie pelon tuolla puolen

Oma tärkeydentunne ja identiteetti tuovat pelolle merkityksen, koska ne tekevät siitä henkilökohtaisen. Oikeutetustakin pelosta on viisasta luopua, sillä siten voimme luoda tilaa sielutukselle, joka ylittää pelon olosuhteet ja syyt. Kun olemme vapautuneet ulkoisista arvoista, avaudumme inspiraatiolle ja pystymme hengittämään henkisessä todellisuudessa.

TUNTEET
Ihmisillä on kaksi tunnetilaa, tunteet ja emootiot. Länsimaailmassa on määritelty jopa 127 tunnetta. Tunteita voidaan jossakin määrin hallita, sillä pystymme usein vahvistamaan tai mitätöimään ne sisäisesti, kuten uteliaisuuden, optimistisuuden, hermostuneisuuden tai alakulon. Meillä voi olla useita tunteita samanaikaisesti, voimme olla vaikkapa uteliaan hermostuneita jostakin uudesta.

Emootioiden laita on toisin, sillä ne valtaavat mielemme. Emootioita on lukumääräisesti vähemmän, mutta ne ovat paljon rajumpia. Jos meitä esimerkiksi raivostuttaa, inhottaa, olemme hurmoksen vallassa, sydämemme särkyä, masennumme, katkeroidumme tai olemme hyvin huolissamme, pystymme yleensä käsittelemään vain yhtä näistä emootioista kerrallaan ja ne ovat lisäksi jokseenkin hallitsemattomia.

PELKO Pelko luokituu selvästi emootioihin, ja se voi täysin hallita meitä. Sana emootio tulee latinan ilmaisusta *e movere*, mikä tarkoittaa jonkin liikkeelle panemista. Oppineet ovat havainneet, että emootiot eivät ole yhteydessä tunnejärjestelmäämme vaan aivojen limbiseen, automaattiseen järjestelmään, jonka tehtävänä on ollut esihistoriallisina aikoina kontrolloida perusvaistojamme. Voidaan erottaa kahdenlaista pelkoa.

Toisaalta on hyödyllinen itsesäilytyspelko, joka saa meidät pakenemaan pensaista hyökkäävää koiraa. Se on tuossa hetkessä hyvin käytännöllinen emootio, eikä ole ihme, että se kehittyi jo silloin, kun pensaasta saattoi koiran sijasta hyökätä sapelihammastiikeri. Esiintyy myös itsesäilytyspelkoa, joka on huolta ja pelkoa siitä, että asiat uhkaavat sujua toisin kuin toivottu. Tämä johtuu minän jatkuvasta raivoisasta kamppailusta tässä maailmassa. Tällainen pelko voi tietenkin muodostua hankalaksi esteeksi, koska se sulkee ihmisen ja tekee hänestä jännittyneen. Avoimuus ja mukana kulkeminen, jotka ovat välttämättömät sielun esteettömälle kehitymiselle, häviävät.

Pelko osoittautuu minän, maahan sidotun persoonallisuuden, tunnuksiksi tilanteissa, kun se huomaa, että mikään ei ole pysyvää ja että kaikki katoaa. Se voi aiheuttaa hallitsemattoman mielenkuohun, uhattuuden ja jatkuvan epävarmuuden tunteen, jolloin herää kysymys: ”Toiminko oikein? Miten selviän huomenna? Saanko riittävästi tarvitsemaani pystyäkseni elämään kunnolla ja niin kuin tahtoisin?”

VARmistaminen ja erillisyyS Tästä seuraa halu luoda varmuutta. Esimerkkejä ovat elä-

Laskeva kuu kahden vuorenhuipun välissä. Fairplay, Colorado, USA. © shelby mcquilkín

Tie rauhanomaiseen hengitykseen

J.van Rijckenborgh antaa kirjassaan Nyktemeron muutamia ohjeita. "Oppilaan mikrokosminen sfääri tulee puhdistaa magneettisista jännitteistä ja säteilyistä sekä järjestää. Epävarmojen ja vilpillisten tilanteiden synnyttämät ajatukset ja tunteet tyrkyttävät itseään meille keskeytyksettä ja vaikuttavat meihin haitallisesti. Ne saavat meidät käyttäytymään taitamattomasti. Jotkut taistelevat epätoivoisesti taipumuksiaan

kejärjestelmä, elinkorko, omaisuuden kartuttaminen ja vakuuttaminen, oman reviirin kasvattaminen. Tämä aiheuttaa eristäytymistä etenkin niistä ihmisistä, joiden tunnetaan uhkaavan maailmankatsomustamme, oikeuksiamme ja onnellisuuttamme. Maailmankäsitys, vakaumus yhteiskunnan, elämän ja ihmissuhteiden oikeasta tolasta, vaikuttaa paljon syvällisemmin kuin uskommekaan siihen, koemmeko saavamme vahvistusta vai tulevamme uhatuiksi.

Se on peräisin mikrokosmisesta menneisyydestämme, johon olemme yhteydessä. Menneisyys on kirjautunut aurisen olemuksemme magneettiseen järjestelmään. Menneisyyden yhteistulos puhuu toistuvasti magneettisen aivojärjestelmämme kautta saaden meidät varmistamaan asemiamme maailmassa, toteuttamaan maailmankäsitystämme ja turvaamaan maisiin tarpeisiin nojaavaa onnellisuuttamme. Tämä synnyttää väistämättä pelkoa ja siihen välittömässä yhteydessä olevaa jatkuvaa taistelua, jota käydään avoimesti tai salaa. Voi kuulostaa kummalliselta, mutta taistelu ruokkii meitä: pyrkimyksemme antavat meille merkitystä ja oikeuden elää luoden meille identiteetin ja tärkeyden. Ei ihme, että ajatuksemme ja tunteemme jumittuvat johonkin epämieluisaan tilanteeseen emmekä pääse niistä irti.

enduran, itsen täydellisen antautumisen, joka voi joissakin tapauksissa synnyttää välittömän elämänpelon: pelon elämän, identiteetin sekä yhteiskunnallisen merkittävyyden menettämisestä. Kysymyksessä on alkukantainen häviämisenpelko pienen persoonamme pohtiessa suurta aukkoa, suurta gnostista avaruutta, joka on sielulle kaikki kaikessa.

Tällainen alkukantainen pelko saa mielen vastustamaan kaikkea tuntematonta, tutkimatonta ja etukäteen arvioimatonta. Pelosta ei ole neuvonantajaksi enduran polulla. On aiheellista kysyä, miten pyrkijä selviää peloista. Kuinka hän voi suojautua niiden lamauttavuudelta. Miten karttaa jännitteitä, jotka tunkeutuvat lakkaamatta aivoihimme mikrokosmoksemme tilan vuoksi ja aiheuttavat niin paljon ulkoista ja sisäistä taistelua?

SYDÄN INSTRUMENTTINA Itsellemme määrittelemä tärkeys ja identiteetti, joiden instrumentti ajattelu on, synnyttävät pelkoa, huolta ja mielenkuohua. Ne voidaan voittaa toisen kentän, sielun kentän, avulla, ja sen instrumentti on sydän. Pelko on alemman energian muoto, joka rapauttaa lujuuttamme. Pelko on energioidemme toisessa ääripäässä, toisessa on Rakkaus. Kun Rakkaus kasvaa, pelko vähenee. Energiankäyttöä hallitaan kaipaushalla ja uskolla.

Rakkaudella luomme tilaa sielulle ja sielu-

EPÄVARMUUS JA ENDURA Oppilas valitsee

vastaan, vaikkemme voi muuta kuin totella niitä. Ne ovat juurtuneet syvälle magneettiseen hengitykseen ja siten myös aivojen magneettiseen järjestelmään. Siellä on kaiken perusta. Pysyvään ongelmaan on vain yksi ratkaisu: uusien magneettisen voimien kehittäminen hengityskenttään. Tämä voidaan toteuttaa kolmella askeleella: järkkymättömällä uskolla, voimakkaalla kaipauksella ja keskeytyksettömällä pyrkimyksellä. Silloin ei enää hengitetä pelon myrkyä vaan sitä, mikä edistää rauhaa

ja terveyttä. Henkinen hengitys muuttuu.” Jännitteitä ja pelkoja vastaan ei pidä taistella, vaan ratkaisua tulee etsiä korkeammalta tasolta ja hyväksyä se, että pelko on emotio ja sellaisena jokaisen ihmisen perusosa. Sitä ei siis tule kieltää, vaan se tulee kohdata nöyryästi. Nöyryys on sisäisestä tilasta kumpuavaa absoluuttista ja pakottamatonta rohkeutta.

energiaa kouristelevan egomme ympärille ja viritämme itsemme vaihtamaan hallitsevat ja ylivoimaiset tunteemme sydämen kultaiseen valonmaljaan. Pelko ja epävarmuus menettävät suuren osan energiastaan ja vaikutuksestaan eivätkä enää kuormita ja hallitse meitä. On toinenkin keino pelon, huolten ja mielen kuohunnan voittamiseen: tilanteen tarkastelu toisesta perspektiivistä, sillä kaikella on viime kädessä se merkitys, jonka olemme sille itse antaneet. Luomme jatkuvasti omaa todellisuuttamme. Tapahtumat ja huolet jossakin tilanteessa ovat tapahtuva toisia, mutta kun poistamme niiden merkityksen, jäljelle jää tuo pelkkä tosiasia, ilman tulkintoja ja selityksiä.

Karttakaa lankeamasta tulkintoihin ja selittelyyn siitä, miten olisi pitänyt käydä ja miten asioiden tulee olla tulevaisuudessa, koska omilla sepitelmillä pönkitetään omaa tärkeyttä. Elämiseen ei tarvita: merkitystä – eikä sepitelmiä; sepitelmiä – eikä vastustusta; vastustusta – eikä väärää energiaa; väärää energiaa – eikä kiihtymystä; kiihtymystä – vaan sielun syvällistä, hiljaista tarkkaavaisuutta.

Sielun syvällisessä tarkkaavaisuudessa koemme syvän kaipuun toista, uudenlaista elämää kohtaan. Sisäinen kiihko (pelon, huolen ja mielenkuohun alkuperäinen aiheuttaja) voidaan nyt suunnata toisin, niin että se huo-

lehtii tarvittavasta energiasta tavoitteeseen pääsemiseksi.

Aikaisempi kiihko voi sinänsä olla suotuista merkki edellyttäen, että puoleen vedetään vastakkaista voimaa, joka kääntää energiankäytön asentoon ”Rakkaus”.

Pelon toinen puoli ja samanaikainen tie pelon voittamiseen on neliosainen:

1. antautuminen sielulle
2. sen hyväksyminen, ettei horisontaalinen maailma ole tärkeä
3. tuomitsemattomuus
4. uskallus astua oman tietämättömyyden ja voimattomuuden piiriin.

Oppilas ottaa näin askeleen ajattelusta tietoisuuteen, minästä sieluun.

HUOLETTOMUUS Kirjassaan *Maailman Valo* J. van Rijckenborgh kirjoittaa lupauksen suuremmasta kuvasta, joka auttaa meitä vapautumaan estelevästä, tarpeettomasta pelosta:

Tunnette sanat ’älkää kantako huolta huomisesta’. Sillä tarkoitetaan jumalallista lakia, joka täyttää suurenmoisella, ylevällä ja dynaamisella tavalla aineen ja hengen kaikki alueet.

Kun käännyimme tietoisesti sisäisen jumalkipinän puoleen ja kohennamme sen liekkiin, kaikki mitä ikinä tarvitsemme ylläpidoksemme, on ehdottomasti ulottuvillamme. Jumalallinen laki vaikuttaa opettaen, että

Kohtasin pelkoni, eikä se ollut sitä, mitä

Järvi © Dion McDermott

kaikista pidetään huolta ja että kaikki tehtävän täyttämiseen tarvittava on jatkuvasti ja ehdottomasti saatavilla. Asioista huolehtiminen on silloin täysin typerää. Kaikki on kaikkia varten, se on laki ja järjestys.

Taivaanisä tietää, mitä tarvitsemme. Tämä ei ole pelkkää ylentävää sanahelinää, sillä olemisemme kosmoksessa pitää sisällään sen, että meistä pidetään huolta. Maisessa luonnossa kaiken ja jokaisen on käytännössä

pelkäsin sen olevan

pakko kantaa huolta, mikä todistaa siitä, että olemme eksyneet tieltämme. Vuorisaarna vastaa huoleemme huomisesta:

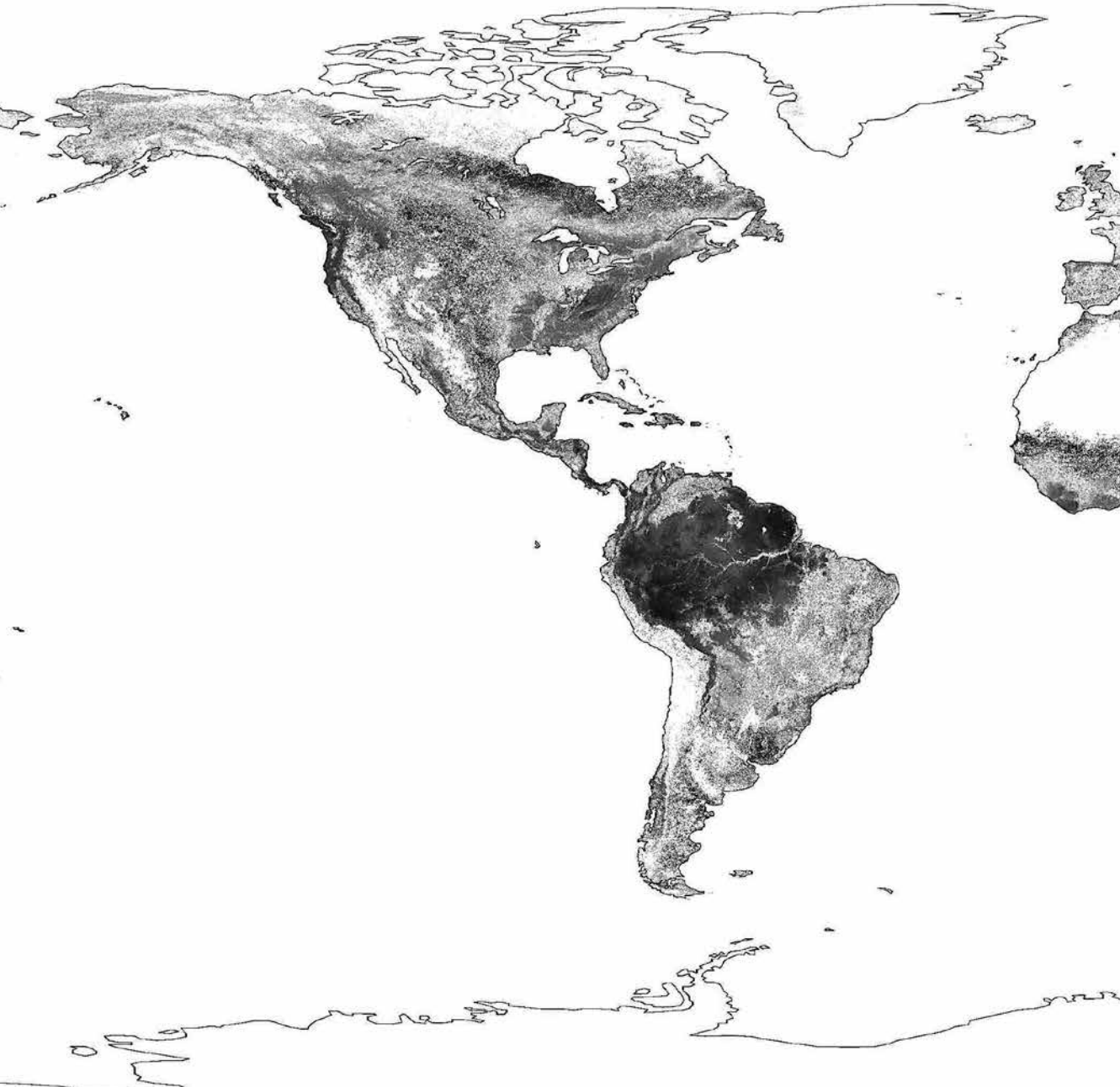
”Etsikää ensin hänen valtakuntaansa ja hänen oikeudenmukaisuuttaan – tehkää työtä

alkuperäisen maailman parissa – niin kaikki tämä on myös teidän.” Tämä ei tarkoita siltojen polttamista takanaan tai työn keskeyttämistä kun ollaan hankalimmassa vaiheessa. Se on soutuveneen korvaamista matkustajalaivalla, sillä kun tehdään todellista henkistä työtä, kaikki tarvittava virtaa sisään joka puolelta.

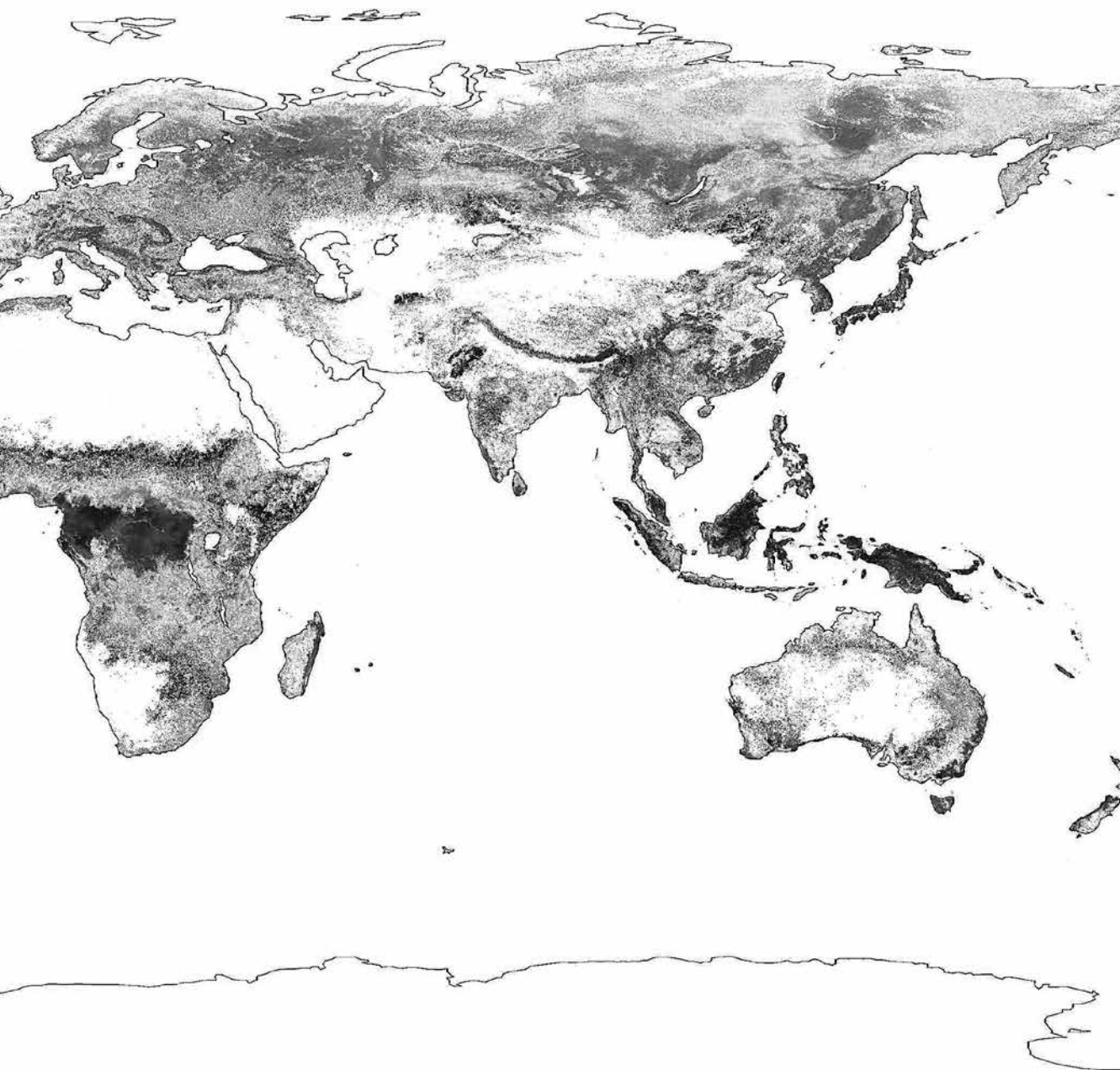
Kaikille Hengen vuorelle nouseville sanotaan:

”Kadottakaa omatahtoisuutenne, älkää kantako huolta elämän kehittymisestä, henkisistä voimista ja arvoista, joita tarvitsette polulla, sillä tärkeää on vain itse elämä – uudistava elämä. Karkottakaa elämästänne korkeampi itsekkyyks ja minän huoli. Täyttäkää Rakkauden laki, niin kaikki tarvittava koituu teille automaattisesti, sillä sitä on itsestään selvän lain täyttymys.”

Kohtasin pelkoni, eikä se ollut sitä, mitä pelkäsin sen olevan. Se oli pelkkä täyteen puhallettu hahmo mustissa ja ruskeissa vaatteissa, ilman todellista substanssia. Se kutistui tietämättömyyden ja voimattomuuden olemattomiksi jäänteiksi. Laitoin ne sydämeni kultaiseen maljaan ja uhrasin ne suurelle, kaiken sisältävälle avaruudelle. Suuri avaruus muutti tietämättömyyden ja voimattomuuden jäänteet viisaudeksi ja voimaksi. ☸

Maailman keuhkojen kartasta näkyy, miten puut kasvavat planeetallamme tällä hetkellä. Tiheästi asutuissa länsimaissa ei enää ole suuria metsiä (kartassa väri on sitä tummempi, mitä korkeampia puut ovat). Puhtaan hengittämisen – puhtaan hengityskentän – merkitys on niin globaalisesti kuin mikrokosmisesti erittäin suuri. NASA:n satunnaisotantojen yhdistelmä on korvaamaton apu metsien kasvun ja menetyksen valvonnassa.

seitsemän oivallusta henkiselle polulle

J. van Rijckenborghin vuonna 1946 julkaistu kirja *Dei Gloria Intacta* on kirjoitettu sotavuosina. Sen alaotsikko kuului tuolloin *Pyhän Ruusuristin kristillinen vihkimysmysteeri uudelle aikakaudelle* (kirjan nykyinen pääotsikko kuuluu Kristillinen vihkimysmysteeri).

J an van Rijckenborgh selosti Haarlemin päätemppelissä kirjassa esiteltyjä näkökohtia, joista tuli Hengenkoulun täysin uuden kehityksen suunnannäyttäjiä.

Tätä aiemmin Lectorium Rosicrucianumin perustajat, J. van Rijckenborgh ja Catharose de Petri, olivat nähneet hengen silmin, että koulu tulisi kehittymään seitsenkertaiseksi, gnostis-kristilliseksi mysteerikouluksi. He hyväksyivät tähän liittyvät velvollisuutensa. Oppilaan vapauttaessa itsensä koulu auttaa häntä luomaan yhteyden alkuperäisen ihmiskunnan voimiin ja energioihin sekä elämäntähtänsä, johon hän kuuluu.

Kirjan alkuosa – Suuntautuminen – kiinnittää huomion aiemmin sovellettuihin, lukuihin henkisen tien lähestymistapoihin, joilla etsijän tavoite vain harvoin voitiin saavuttaa. Kirjoittaja selostaa tarkoin seitsemää (itse) vihkimystä ja niiden tuloksia transfiguraatiopolulle lähtemisestä alkaen. Seikkaperäistä johdantoa seuraa itsensä vapauttamisen, toiseen elämään johtavan polun tarkka kuvaus.

Lähtökohdaksi on otettu Ilmestyskirja, jossa Johannes saa tehtäväkseen kirjoittaa kirje Aasian seitsemälle seurakunnalle. Toisen

maailmansodan synkeiden vuosien aikana J. van Rijckenborgh pohdiskeli Raamatun viimeisen, mystisen kirjan merkitystä ja saavutti mietiskelyssään suuren tyyneyden, jota hän kuvasi seuraavin sanoin:

”Yrittävätkö oppaani saada minut ymmärtämään asioita? Haluavatko he, että selvitän itselleni jotakin? Yhtäkkiä aloin tajuta tätä Hengen hiljaista kieltä, jolla Suuret puhuivat minulle. Maailman perustamisesta saakka kaikissa maailmanuskunnoissa on ollut ’mystisiä kirjoituksia’, ’henkinen testamentti’, joka palvelee niitä, jotka asuvat voimakentässä ja jotka ovat ilmaisun täydessä merkityksessä maailmassa olematta maallisia. Käsittääkseni kristinopista on puuttunut tällainen kirjoitus aina tähän päivään saakka, joten olemme joutuneet tyytymään vihittyjen klassisiin kirjoituksiin, manifestoituun toisen käden sanaan. Ilmoituksia tai ilmestyksiä tehdään vapautuneille, yleville ihmisille, jotka täyttävät vaaditut edellytykset ja ovat edellytetyllä henkisellä tasolla. Kirjoittajan mukaan ilmoitus on armo ja profetia on tuomio. *Dei Gloria Intacta* tarkoittaa ”Jumalan kunnia on loukkaamaton”. Ruusuristin veljet löysivät nämä sanat

KIRJAKATSAUKSESSA

KRISTILLINEN VIHKimysMYSTEERI *DEI GLORIA INTACTA*

Kristian Ruusuristin hautakammiosta. J. van Rijckenborgh kirjoittaa: ”Aasia kiinnittää huomiomme kolminkertaiseen Logokseen ja sen järjestelmään, maailmaan, jossa täysin vapautuneet sielut asuvat ja jonne (nyt uinuva) tyhjentynyt taivaallinen persoonallisuus kuuluu. Korkein, kolminkertainen olento – joka on, oli ja on tuleva – lähettää jokaiseen keskittymään juuriainetta, jossa hän haluaa ilmituoda majesteettinsa, rakautensa ja voimansa, dynaamisen voiman seitsemän virtaa, ”jotka ovat valtaistuimen edessä”.

Henkisen kehityksen vaiheita on seitsemän ja ne vastaavat seitsemää voimaa, seitsemää

ryhmää ja seitsemää henkisen vaikutuksen askelmaa, jotka manifestoituvat Aasiassa, Aasian nimeen.

Johannes puhuttelee Aasian seitsemää seurakuntaa kamppailussaan hankkia oivallusta ja ymmärrystä. Seitsemän seurakuntaa on osa Aasiaa, se ihmiskunnan osa, joka on kypsytynyt uudistumiseen aktivoituneen, keskellä olevan ihmishengen perustalta.

Kirjoittaja osoittaa, että uudistava muutosprosessi on kosmisen mittasuhteen vihkimyspolku, jota ohjaa Kristus-energia. Ruumiin, sielun ja hengen kolminkertainen uudistusprosessi toteutuu kolmivaiheisesti, kolmena seitsenkehänä, yhteydessä seit-

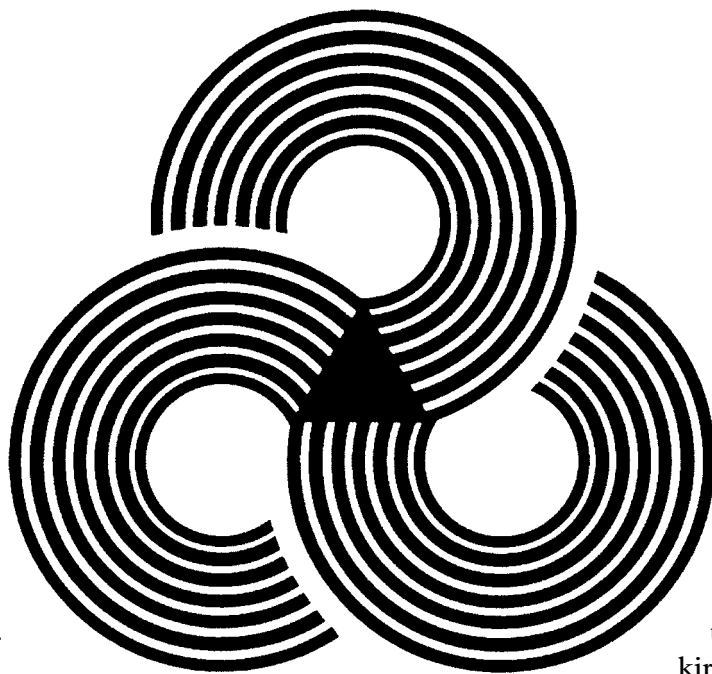
tuvaa kehityslinjaa ja tuhoutuu lopulta verenvuodatuksen ja kuolemaan, mutta toinen, uudistuva osa loittonee luonnostaan yhä kauemmas kiteytyneestä ihmiskunnan osasta. Käytännön lopputuloksena on keskinäinen ero. Uusi ihmistyyppi on 33. jakson sato. (luku I-VII)

- Arjalaisen ajanjakson 33. jaksoa on jäljellä suunnilleen 700 vuotta. Noin 700 vuoden kuluessa syntyy täysin uusi ihmistyyppi, joka tulee vähitellen jättämään maisen luonnon kuolevaisen ruumiinjärjestelmän ja elämään taivaallisessa persoonallisuudessa. Persoonallisuuden vaihtumisprosessi on yhteydessä hyvin voimakkaisiin geologisiin, magneettisiin ja ilmakehällisiin muutoksiin äiti Maan pinnalla ja sisäpuolella. Nykyiselle ihmiskunnalle erittäin kohtalokkaita ovat magneettisten ja ilmakehällisten olosuhteiden muutokset, joita jo on havaittavissa. Muutoksiin sopeutumaton ihmiskunnan osa, joka ei pysty rakentamaan uutta persoonallisuutta, noudattaa vastaisuudessaakin rappeu-

- Kun ihmisten sirpaleista koostuva usko murskautuu todellisuuden kovia kallioita vasten, he kypsyvät henkiseen vallankumoukseen. Henkinen vallankumous on tiedottanut aamuruskollaan, ja ihmiskunta vääntelehtii uuden ajan synnytystuskissa. Tuskan, kärsimyksen, kuoleman ja kaaoksen kautta osa ihmiskunnasta muuttuu soveliaaksi tulevaa sadonkorjuuta varten. Todellista pyhää mysteeriä on salattu ja verhot-

semään planetaariseen sfääriin. Tai-vaallinen tietoisuus, ”olemassa oleva, mutta nukkuva kuva”, herätetään.

Loppuosa kirjasta keskittyy vaihe vaiheelta seitsensfääreihin, jotka ympäröivät polkua kuljettaessa Hengen vuorta. Kirja pysyy alati ajankohtaisena, koska sisäisen silmän käsityskyky avartuu tietoisuuden laajetessa.

J. van Rijckenborghin kaikkien kirjojen keskeisenä teemana on gnostinen polku ja vapautusoppi. Tämän kirjan arvo on siinä, että todella jumalalli-

seen ihmisyyteen vievät seikat pysyvät samoina ja niiden lähtökohtana on henkikipinä, joka lähettää lämmintä hehkuaan ihmisille pitäen heidän alkumuistoaan menetetystä kultaisesta tilasta elävänä; se ei

tu ainoastaan sen vuoksi, että aineellisuuden pohjapisteen saavuttamisesta huolimatta ihmiset eivät vielä tarpeeksi sankoin joukoin olleet joutuneet umpikujaan maisessa luonnossa. Nyt tämä ehto on täyttynyt, ja se on aiheuttanut laajamittaiset kosmiset reaktiot. On alkanut kriisien aika, ja nyt hunnut poistuvat. (luku I-V, IV)

- Nyt alkaneen vaiheen aikana taivaalliset ruumiit on herätettävä eloon. Uusien mysteerien kokelaiden on kyettävä oleskelemaan katoamattomine ruumiineen Jumalan valossa. Uuden taivaallisen ihmisen alulle panemiseksi tarvitaan perustavanlaatuinen täyskäännös: vanhan minän on luovuttava asemastaan.

Maista persoonallisuutta ja meille välttämätöntä maista elämää ei saa kuitenkaan laiminlyödä, vaan painopistettä tulee siirtää niin, että valitaan elämänasenne, joka edistää uudestisyntymisen todellista päämäärää. (...) Päivittäinen kuoleminen merkitsee biologisen tietoisuuden hajottamista, itsensä puolustamisen, alemman ja laskelmoivan halun häviämistä. (luku I-IV, III)

- Pyrkikää elämään rauhassa kaikkien kanssa ja saavuttamaan pyhitys.
- Kristillisyyden on valaistumista ja sovintoa alkuihmissuvun alkuperäisen idean ja tilan, taivaan valtakunnan, kanssa. (luku I-V)

milloinkaan hylkää sydäntä.

Kirjan julkaisemisen jälkeen maailmassa on ilmentynyt täysin uudenlainen, gnostinen Kristian Ruusuristi. Etsijä löytää tästä kirjasta sisäisen, henkisen tien, jolla hän sytyttää seitsemän kynttelikköä, tietoisuuden seitsemän uutta oivallusta.

Kirjan koskettava jälkikirjoitus osoittaa J. van Rijckenborghin olleen ihmisrakas. Siksi hän julisti etsijöille vapautusta. Jälkikirjoituksessaan hän kuvaa ja tarkkailee maailman suurta surua, joka ulottuu paljon syvemmälle kuin toisen maailmansodan aiheuttamaan suruun. Hän odottaa uuden päivän koittoa, jonka hän näki maailman uuden kehityk-

sen taivaanrannassa. Suurmestari julkaisi seuraavien vuosien aikana vuolaana virtana gnostisia ja hermeettisiä ilmoituksia ja tutki universaalia viisaudenoppia niin syvällisesti, että universaalin Hengen Valo koskettaa lukijaa suoraan ja suorastaan kouriintuntuvasti. ✨

- Jos ihminen haluaa vastata valon kutsuun ja haluaa kiivetä Jumalan tikapuita, hänen on alettava alimmalta askelmalta, alhaalta, Kristuksen ja aineellisen elämänkentän veriyhteyden avulla. Ristinvaelluksen hyväksymisellä kuolemanluonto, mainen persoonallisuus, muuttuu Hengen portiksi, taivaallisen ruumiin ylösnousemukseksi. Kristillinen henkinen testamentti säteilee katoamattomassa loistossaan Johanneksen ilmestyksessä. Ilmestykset annetaan vapautuneille, lunastetuille, vaaditut edellytykset täyttävillä henkisillä ihmisillä. Sinetit, kirjeet, torvet ja näyt alkavat elää lukijan mielessä armonvärähtelyjen valaistessa hänen olemuksensa sisältä käsin. (luku I-VII, IX). [luku I-VIII, IX]

Pienoismaailma – pieni maailma. Jäätynyt ruusu mentaalisen kylmyyden ja “äärimmäisen maisen ajattelun” jääkerroksen alla symboloi tiivistynyttä alkuperäistä elämää, joka saattaa kehittyä ihmisen sisimmässä.

Uneksin tulleen suurenmoiseen kaupunkiin,
jonka palatsi oli ruusu, ruusu.
Suuren sulttaanin kruunu ja valtaistuin,
hänen puutarhansa ja huoneensa olivat ruusu,
ruusu.

Täällä ostetaan ja myydään vain ruusuja,
ja ruusuja käytetään vaakoina.
Ruusuja punnitaan toisilla ruusuilla,
tori ja basaarit ovat pelkkää ruusua, ruusua.

Valkea ruusu ja punainen ruusu
kasvoivat yhdessä eräässä puutarhassa.
Ne kääntyvät kuin yhtenä kohti piikkejä.
Niin piikit kuin kukinnot ovat ruusu, ruusu.

Maaperä on ruusu ja kivi on ruusu,
rapautunut on ruusu, tuore on ruusu.
Herran yksityispuutarhoissa
niin hoikka sypressi kuin vanha vaahtera ovat ruu-
su, ruusu.

Ruusu kääntää vesipyörää
ja valtaa alaa kivien välistä.
Pyörä pyöräi veden virratessa.
Sen voima ja pysähdys ovat ruusu, ruusu.

Ruususta ilmestyy telttä
täynnä kaikenlaisia tuotteita.
Sen portinvartijat ovat pyhiä profeettoja.
Leipä ja heidän kaatamansa viini ovat ruusu, ruusu.

Oi Ummi Sinan, anna huomiosi satakielen
ja ruusun valituksen salaisuudelle.
Yksinäisen satakielen jokainen huuto
on ruusulle, ruusulle. ♀

Ummi Sinan, (Yoesef Ibrahim), noin 1563-1657

Seuraavassa ote Zarathustran ensimmäistä luomista käsittelevästä kirjasta *Bundahishn*:

"On paljastunut, että ikimuistoisista ajoista alkaen Ahura Mazda (luoja jota ei ole luotu) on asunut korkeuksissa kaikkiallisena, hyvänä ja Valon ympäröimänä. Valo on Ahura Mazdan paikka ja asuinsija. Jotkut kutsuvat häntä äärettömäksi Valoksi. Kaikkiallisuus ja hyvyys ovat Ahura Mazdan vaatetus. Jotkut kutsuvat sitä uskonnoksi... Vaate on iältään ääretön, sillä luojan jota ei ole luotu hyvyys ja uskonto pysyvät yhtä kauan kuin hän, Ahura Mazda, on olemassa."

Henri Corbin kirjoittaa vuonna 1982 ilmestyneessä kirjassaan *Cyclical time and Ismaili Gnosis* (syklinen aika ja ismailiittojen Gnosis), että *Bundahishn* on Zarathustran Ahura Mazdaa koskevien opetusten käsikirja, joka on kirjoitettu pahlaviksi, Keski-Persiassa ensimmäisellä tuhatkaudella käytetyllä kielellä. Kirjoitus on peräisin 300-luvulta jaa. ja sisältää joukon kysymyksiä, joihin jokaisen viisitoista vuotta täyttäneen persialaisen oletettiin pystyvän vastaamaan. Ensimmäiseksi kysyttiin: "Kuka minä olen ja minne minä kuulun? Mistä olen kotoisin? Minne olen menossa? Mitkä ovat minun sukujuureni ja mihin rotuun kuulun? Mikä kutsumus minulla on maisessa elämässä? Olenko tullut taivaallisesta maailmasta vai synnyinkö maisessa maailmassa? Kuulunko Ahura Mazdalle vai Ahrimanille? Kuulunko enkeleille vai demoneille? Vastaukset kuuluivat seuraavasti:

"Olen tullut taivaallisesta maailmasta. En ole syntynyt maisessa maailmassa. Henkinen tila on alkuperäinen tilani, ei tämä mainen elämä.

Minä kuulun Ahura Mazdalle, viisauden herralle, en Ahrimanille (erillisyyden ja pimeyden hengelle). Kuulun enkeleille, en demoneille. Olen Ahura Mazdan luoma, en Ahrimanin. Olen saanut rotuni ja sukujuureni alkuperäiseltä ihmiseltä (anthropokselta). Äitini on Spandarmad, maan enkeli, ja isäni on Ahura Mazda.

Täytän kutsumukseni oppimalla tuntemaan Ahura Mazdan ikuisen olemuksen ajankohtaisena, aina olemassa olleena ja aina olevana elämänä. Siten näen hänet kuolemattomana, ylevänä ja äärettömän puhtaana. Opin suhtautumaan Ahrimaniin täysin kielteisesti, häneen, joka katoaa ja palaa olemattomuuteen, erillisyyden (pahuuden) henkeen, jota ei ollut ennen tämän luomakunnan luomista ja joka lakkaa jonakin päivänä olemasta Ahura Mazdan luomakunnassa kadoten aikojen lopussa. Täytän kutsumukseni, jos näen todellisen itseni osana Ahura Mazdaa ja hänen arkkienkeleitään."★

